

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 98

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

17 kwietnia 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 311/2009 z dnia 16 kwietnia 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 312/2009 z dnia 16 kwietnia 2009 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny 3
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 313/2009 z dnia 16 kwietnia 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 w zakresie wartości progowych dla dodatkowych należności celnych na ogórki i czereśnie..... 24
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 314/2009 z dnia 16 kwietnia 2009 r. przyjmujące tymczasowe nadzwyczajne środki wspierania rynku wieprzowiny i wołowiny w części Zjednoczonego Królestwa w formie programu usuwania z rynku 26

DYREKTYWY

- ★ **Dyrektywa Komisji 2009/36/WE z dnia 16 kwietnia 2009 r. zmieniająca dyrektywę Rady 76/768/EWG dotyczącą produktów kosmetycznych w celu dostosowania jej załącznika III do postępu technicznego** ⁽¹⁾ 31
-

II *Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa*

DECYZJE

Parlament Europejski i Rada

2009/326/WE:

- ★ **Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej zgodnie z pkt 26 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami** 38

Komisja

2009/327/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 16 kwietnia 2009 r. w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei i Tajwanu** 39
-

Sprostowania

- ★ **Sprostowanie do dyrektywy Komisji 2008/62/WE z dnia 20 czerwca 2008 r. przewidującej pewne odstępstwa w odniesieniu do rejestracji populacji miejscowych i odmian roślin rolniczych przystosowanych naturalnie do warunków lokalnych i regionalnych i zagrożonych erozją genetyczną oraz obrót materiałem siewnym i sadziankami ziemniaka tych populacji miejscowych i odmian (Dz.U. L 162 z 21.6.2008)** 43

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 311/2009

z dnia 16 kwietnia 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 17 kwietnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 kwietnia 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	JO	93,2
	MA	79,9
	TN	139,0
	TR	111,9
	ZZ	106,0
0707 00 05	MA	51,1
	TR	147,5
	ZZ	99,3
0709 90 70	MA	47,9
	TR	92,5
	ZZ	70,2
0805 10 20	EG	44,4
	IL	63,9
	MA	44,9
	TN	51,8
	TR	55,3
0805 50 10	ZZ	52,1
	TR	63,2
	ZA	79,4
0808 10 80	ZZ	71,3
	AR	98,1
	BR	77,1
	CA	124,7
	CL	83,4
	CN	70,7
	MK	22,1
	NZ	118,7
	US	131,0
	UY	28,2
0808 20 50	ZA	84,1
	ZZ	83,8
	AR	79,5
	CL	88,1
	CN	64,3
	ZA	89,4
	ZZ	80,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 312/2009**z dnia 16 kwietnia 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾, w szczególności jego art. 247,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik 37 do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93⁽²⁾ stanowi, że w niektórych przypadkach w zgłoszeniu celnym należy podawać numer identyfikujący daną osobę. Rodzaj numeru identyfikacyjnego, który należy stosować, jest jednak ustalany przez państwa członkowskie, które wymagają od danej osoby zarejestrowania w swoich systemach krajowych. W wyniku powyższego przedsiębiorcy i inne osoby zamierzające dokonać przywozu towarów, ich transportu w ramach procedury tranzytowej lub ich wywozu, bądź też zamierzające wystąpić o pozwolenie na stosowanie uproszczeń celnych lub procedur celnych w różnych państwach członkowskich, mają obowiązek rejestracji i uzyskania nowego numeru identyfikacyjnego w każdym z tych państw.
- (2) Środki mające na celu zwiększenie bezpieczeństwa, wprowadzone rozporządzeniem (EWG) nr 2913/92 zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾, przewidują analizę ryzyka oraz elektroniczną wymianę informacji związanych z ryzykiem pomiędzy organami celnymi, jak również pomiędzy tymi organami a Komisją, w ramach wspólnego ramowego systemu zarządzania ryzykiem, przekazywanie organom celnym informacji poprzedzających wprowadzenie i wyprowadzenie wszystkich towarów wprowadzanych na obszar celny Wspólnoty lub z niego wyprowadzanych oraz nadawanie statusu upoważnionego przedsiębiorcy (AEO) wiarygodnym przedsiębiorcom spełniającym określone warunki. W celu wzmocnienia efektywności tych środków powinno być możliwe identyfikowanie tych osób na podstawie niepowtarzalnego numeru nadawanego każdej z tych osób.
- (3) W związku z tym należy ustanowić numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy (numer EORI) nadawany każdemu przedsiębiorcy i, w stosownych przypadkach,

innym osobom, który będzie stanowił ogólny znak referencyjny w ich kontaktach z organami celnymi na terytorium całej Wspólnoty oraz będzie stosowany przy wymianie informacji między organami celnymi oraz między organami celnymi i innymi organami. W celu zapewnienia niepowtarzalności należy stosować tylko jeden numer w odniesieniu do danej osoby.

- (4) Niektóre przepisy rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 mogą wymagać od osób innych niż przedsiębiorcy podawania numeru EORI w przypadku kontaktów z organami celnymi. Państwa członkowskie muszą zatem mieć możliwość rejestracji tych osób.
- (5) Aby ograniczyć konieczność dokonania znacznych zmian w istniejących krajowych systemach rejestracji oraz w przepisach prawnych, a także ułatwić integrację centralnego systemu z innymi systemami krajowymi, należy ustanowić, że przedsiębiorcy oraz, w stosownych przypadkach, inne osoby składają wnioski i otrzymują numer EORI w państwach członkowskich.
- (6) Biorąc pod uwagę różnorodność organów zajmujących się rejestracją przedsiębiorców i innych osób w państwach członkowskich, każde państwo członkowskie powinno wyznaczyć organ lub organy nadające numery EORI i dokonujące rejestracji przedmiotowych przedsiębiorców i innych osób.
- (7) Aby ograniczyć obciążenie administracyjne przedsiębiorców i innych osób, powinny one mieć możliwość uzyskania numeru EORI ważnego w innych państwach członkowskich poprzez rejestrację w jednym państwie członkowskim. W celu uproszczenia przetwarzania informacji i ułatwienia kontaktów z organami celnymi, po nadaniu numeru przedsiębiorcy i inne osoby powinny mieć obowiązek stosowania tego niepowtarzalnego numeru we wszystkich kontaktach z organami celnymi, przy których wymagany jest ich identyfikator.
- (8) Celem uproszczenia procedur administracyjnych oraz zapewnienia łatwego i niezawodnego dostępu organów celnych do danych, należy wprowadzić centralny elektroniczny system służący do przechowywania i wymiany danych dotyczących rejestracji przedsiębiorców i innych osób oraz numerów EORI.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 117 z 4.5.2005, s. 13.

- (9) Państwa członkowskie i Komisja powinny ściśle współpracować w celu stworzenia centralnego systemu elektronicznego działającego bezpiecznie i bez zakłóceń.
- (10) Dane dostępne w centralnym systemie powinny być wykorzystywane w wymianie informacji między organami celnymi i innymi organami krajowymi tylko w takim stopniu, w jakim ich dostęp do tych danych jest niezbędny w celu wypełnienia zobowiązań prawnych w odniesieniu do przepływu towarów objętych procedurą celną.
- (11) Publikacja numerów EORI oraz, w ograniczonym stopniu, danych dotyczących rejestracji przedsiębiorców i innych osób jest przydatnym narzędziem weryfikacji tych danych przez inne strony. Należy zatem opublikować numery EORI oraz, w ograniczonym stopniu, dane dotyczące rejestracji. Jednakże uwzględniając konsekwencje takiej publikacji, powinna ona mieć miejsce wyłącznie w przypadku, gdy przedsiębiorca lub inna osoba udzieliły dobrowolnej, wyraźnej i świadomej zgody na piśmie.
- (12) Zasady ochrony osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie określa dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾, natomiast zasady ochrony osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez Komisję określa rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾.
- (13) Zgodnie z art. 28 dyrektywy 95/46/WE krajowe organy nadzorcze powinny monitorować legalność przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie, podczas gdy zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Europejski Inspektor Ochrony Danych powinien monitorować działania instytucji i organów wspólnotowych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w związku z ograniczonymi zadaniami instytucji i organów wspólnotowych odnośnie do tych danych; organy te, działając w ramach swoich kompetencji, powinny aktywnie współpracować i zapewniać skoordynowany nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych dokonywanym na mocy tego rozporządzenia.
- (14) W świetle doświadczenia zdobytego od momentu przyjęcia rozporządzenia Komisji (WE) nr 1875/2006⁽³⁾ zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 należy dostosować i określić niektóre szczegółowe informacje dotyczące składanych organom celnym deklaracji poprzedzających wprowadzenie towarów na obszar celny Wspólnoty lub zgłoszeń/deklaracji poprzedzających wprowadzenie towarów z tego obszaru.
- (15) Bardziej szczegółowe przepisy są w szczególności potrzebne w odniesieniu do informacji wymienianych między dysponentem środka transportu a urzędem celnym wprowadzenia w przypadkach, gdy środek transportu przybywa do portu wodnego lub lotniczego innego niż zadeklarowany w przywózowej deklaracji skróconej.
- (16) Ponadto należy określić, w jakich przypadkach i jaki sposób dysponent środka transportu ma powiadomić urząd celny wprowadzenia o przybyciu środka transportu.
- (17) Potrzebne są bardziej szczegółowe przepisy określające osobę odpowiedzialną za dostarczenie informacji o towarach niewspólnotowych, które po przybyciu na obszar celny Wspólnoty są czasowo składowane. Informacje te powinny w jak największym stopniu opierać się na danych dostępnych już organom celnym.
- (18) Określono dodatkowe przypadki, w których złożenie deklaracji poprzedzającej wprowadzenie lub zgłoszenia/deklaracji poprzedzających wyprowadzenie nie jest wymagane, szczególnie w odniesieniu do towarów dostarczanych na platformy wiertnicze lub produkcyjne bądź pochodzących z takich platform, jak również broni i sprzętu wojskowego transportowanych przez władze wojskowe państwa członkowskiego lub w ich imieniu. Ponadto w celu ograniczenia obciążenia przedsiębiorców towary w przesyłkach, których rzeczywista wartość nie przekracza 22 EUR, powinny być objęte zwolnieniem z obowiązku złożenia deklaracji poprzedzającej wprowadzenie lub zgłoszenia/deklaracji poprzedzających wyprowadzenie, z zastrzeżeniem określonych warunków. Jeżeli takie zwolnienie ma zastosowanie, po wprowadzeniu lub wyprowadzeniu towarów należy przeprowadzić analizę ryzyka na podstawie deklaracji skróconej do czasowego składowania lub zgłoszenia celnego obejmującego te towary.

(¹) Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

(²) Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

(³) Dz.U. L 360 z 19.12.2006, s. 64.

- (19) Konieczne jest również określenie trybu postępowania w przypadku zgłoszeń poprzedzających wyprowadzenie, w odniesieniu do których potwierdzenie wyprowadzenia nie zostało przesłane przez urząd celny wyprowadzenia urzędowi celnemu wywozu, oraz określenie postępowania poszukiwawczego i informacyjnego między urzędem celnym wywozu a urzędem celnym wyprowadzenia. Ponadto urząd celny wywozu powinien mieć możliwość zamknięcia operacji wywozowej, w odniesieniu do której urząd celny wyprowadzenia nie przesłał potwierdzenia wyprowadzenia, na podstawie dowodów przedstawionych przez eksportera lub zgłaszającego bądź po upływie określonego terminu.
- (20) Rozporządzeniem (WE) nr 1875/2006 wprowadzono do rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 szereg środków w odniesieniu do danych wymaganych do zebrania w przypadku sporządzania przywozowych i wywozowych deklaracji skróconych. Rozwój techniczny w dziedzinie technologii informatycznych niezbędny do wdrożenia tych środków wykazał, że dostosowanie tych danych, wskazanych w załączniku 30A do rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, jest konieczne.
- (21) W celu lepszego zidentyfikowania przypadków, w których dla określonych kategorii deklaracji mogą być stosowane uproszczone zestawy danych, podawanie danych dotyczących „Rodzaju transportu” powinno być obowiązkowe.
- (22) Najlepszą metodą jednoznacznej identyfikacji środka transportu jest stosowanie numeru identyfikacyjnego statku nadanego przez IMO (niepowtarzalnego europejskiego numeru identyfikacyjnego statku) oraz niepowtarzalnego europejskiego numeru identyfikacyjnego statku (ENI). Zamiast nazwy statku należy zatem przedstawiać te dane.
- (23) Ponieważ przewoźnik musi być poinformowany, jeżeli przywozowa deklaracja skrócona jest składana przez inną osobę, konieczne jest posiadanie numeru dokumentu przewozowego przewoźnika.
- (24) Możliwość zmian w operacjach transportu międzynarodowego sprawia, że konieczne jest zapewnienie rozpatrywania ewentualnych wniosków o zmianę trasy. W tym celu należy wprowadzić nową tabelę odnośnie do wymaganych danych dotyczących wniosków o zmianę trasy.
- (25) Ze względu na wymóg podania numeru EORI nie będzie już konieczne stosowanie kodów w celu identyfikowania stron, a w przypadku przesyłek pocztowych odniesienia do zgłoszeń pocztowych powinny zostać zastąpione danymi udostępnianymi przez organy pocztowe.
- (26) W wyniku zmian poczynionych w odniesieniu do wymaganych danych należy odpowiednio dostosować wyjaśnienia dotyczące danych.
- (27) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 2454/93.
- (28) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2454/93 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się pkt 16 i 17 w brzmieniu:

„16. Numer EORI (numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy) oznacza:

numer niepowtarzalny w ramach Wspólnoty Europejskiej, nadawany przez organ celny państwa członkowskiego lub przez wyznaczony przez dane państwo członkowskie organ lub organy przedsiębiorcom i innym osobom zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 6.

17. Przywozowa deklaracja skrócona oznacza:

deklarację skróconą, o której mowa w art. 36a Kodeksu, składaną w odniesieniu do towarów wprowadzanych na obszar celny Wspólnoty, o ile w niniejszym rozporządzeniu nie określono inaczej.”;

2) w części I tytuł I dodaje się rozdział 6 w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 6

System rejestracji i identyfikacji

Artykuł 4k

1. Numer EORI stosuje się do celów identyfikacji przedsiębiorców i innych osób w ich kontaktach z organami celnymi.

Struktura numeru EORI odpowiada kryteriom ustanowionym w załączniku 38.

2. W przypadku gdy organem odpowiedzialnym za nadawanie numeru EORI nie jest organ celny, każde państwo członkowskie wyznacza organ lub organy odpowiedzialne za rejestrację przedsiębiorców i innych osób oraz za nadanie im numerów EORI.

Organy celne państwa członkowskiego przekazują Komisji nazwę i dane adresowe organu lub organów odpowiedzialnych za nadanie numeru EORI. Komisja publikuje te informacje w Internecie.

3. Z zastrzeżeniem ust. 1 państwa członkowskie mogą stosować, jako numer EORI, numer już nadany przedsiębiorcy lub innej osobie przez właściwe organy do celów podatkowych, statystycznych lub innych.

Artykuł 4l

1. Przedsiębiorca mający siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty jest rejestrowany przez organ celny lub wyznaczony organ państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę. Przedsiębiorcy składają wniosek o rejestrację przed rozpoczęciem działalności, o której mowa w art. 1 pkt 12. Jednakże przedsiębiorcy, które nie złożyły wniosku o rejestrację, mogą to uczynić podczas pierwszej operacji.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 4k ust. 3, państwa członkowskie mogą zwolnić przedsiębiorcę lub inną osobę z obowiązku ubiegania się o numer EORI.

3. Jeżeli przedsiębiorca, który nie ma siedziby na obszarze celnym Wspólnoty, nie posiada numeru EORI, jego rejestracji dokonuje organ celny lub wyznaczony organ państwa członkowskiego, w którym po raz pierwszy ten podmiot dokonuje jednej z poniższych czynności:

a) składa we Wspólnocie deklarację skróconą lub zgłoszenie celne, inne niż:

(i) zgłoszenie celne dokonane zgodnie z art. 225–238; lub

(ii) zgłoszenie celne do procedury odprawy czasowej;

b) składa we Wspólnocie wywozową lub przywozową deklarację skróconą;

c) prowadzi magazyn składowania czasowego zgodnie z art. 185 ust. 1;

d) występuje o zezwolenie zgodnie z art. 324a lub 372;

e) składa wniosek o świadectwo upoważnionego przedsiębiorcy zgodnie z art. 14a.

4. Osoby inne niż przedsiębiorcy nie podlegają rejestracji, chyba że spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) rejestracja taka jest wymagana przez prawo państwa członkowskiego;

b) osobie takiej nie nadano wcześniej numeru EORI;

c) osoba taka prowadzi działalność, w przypadku której wymagany jest numer EORI zgodnie z wymogami załącznika 30A lub załącznika 37 tytuł I.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 4:

a) osoba mająca siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty, inna niż przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, jest rejestrowana przez organ celny lub wyznaczony organ państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę;

b) osoba niemająca siedziby na obszarze celnym Wspólnoty, inna niż przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 3, jest rejestrowana przez organ celny lub wyznaczony organ państwa członkowskiego, w którym prowadzi działalność objętą przepisami celnymi.

6. Przedsiębiorcy i inne osoby mają tylko jeden numer EORI.

7. Do celów niniejszego rozdziału przy określaniu, czy dana osoba ma siedzibę w państwie członkowskim, stosuje się art. 4 ust. 2 Kodeksu z niezbędnymi zmianami.

Artykuł 4m

1. Dane rejestracyjne i identyfikacyjne przedsiębiorców lub, w stosownych przypadkach, innych osób, przetwarzane w systemie, o którym mowa w art. 4o, obejmują dane określone w załączniku 38d, z uwzględnieniem szczególnych warunków określonych w art. 4o ust. 4 i 5.

2. Przy rejestracji przedsiębiorców i innych osób w celu nadania im numeru EORI państwa członkowskie mogą nałożyć na nie wymóg przekazywania danych innych niż dane wymienione w załączniku 38d, jeżeli dane te są konieczne do celów określonych w prawodawstwie krajowym.

3. Państwa członkowskie mogą nałożyć na przedsiębiorców lub, w stosownych przypadkach, na inne osoby wymóg przekazywania danych, o których mowa w ust. 1 i 2, drogą elektroniczną.

Artykuł 4n

Numer EORI jest stosowany, jeżeli jest to wymagane, we wszystkich kontaktach przedsiębiorców i innych osób z organami celnymi. Jest on również stosowany do wymiany informacji między organami celnymi oraz między organami celnymi i innymi organami na warunkach określonych w art. 4p i 4q.

Artykuł 4o

1. Państwa członkowskie współpracują z Komisją w celu opracowania centralnego, elektronicznego systemu informacyjnego i komunikacyjnego, w którym przechowywane są dane wymienione w załączniku 38d, przekazywane przez wszystkie państwa członkowskie.

2. Organy celne współpracują z Komisją celem przetwarzania i wymiany wymienionych w załączniku 38d danych rejestracyjnych i identyfikacyjnych przedsiębiorców i innych osób, między organami celnymi oraz między Komisją i organami celnymi, przy wykorzystaniu systemu, o którym mowa w ust. 1.

Dane inne niż dane wymienione w załączniku 38d nie są przetwarzane w centralnym systemie.

3. Państwa członkowskie zapewniają aktualizowanie krajowych systemów, ich kompletność i dokładność.

4. Państwa członkowskie regularnie wprowadzają do centralnego systemu dane wymienione w pkt 1–4 załącznika 38d dotyczące przedsiębiorców i innych osób, za każdym razem, kiedy nadawane są nowe numery EORI lub następują zmiany w tych danych.

5. Państwa członkowskie regularnie wprowadzają do centralnego systemu dane wymienione w pkt 5–12 załącznika 38d dotyczące przedsiębiorców i innych osób, jeżeli są one dostępne w systemach krajowych, za każdym razem, kiedy nadawane są nowe numery EORI lub następują zmiany w tych danych.

6. Do centralnego systemu, obok innych danych wymienionych w załączniku 38d, wprowadzane są tylko numery EORI nadane zgodnie z art. 4 l ust. 1–5.

7. W przypadku gdy stwierdzono, że przedsiębiorca lub osoba inna niż przedsiębiorca zaprzestaje prowadzenia

działalności, o której mowa w art. 1 pkt 12, państwa członkowskie odnotowują ten fakt w danych wymienionych w pkt 11 załącznika 38d.

Artykuł 4p

W każdym państwie członkowskim organ wyznaczony zgodnie z art. 4k ust. 2 zapewnia bezpośredni dostęp organów celnych tego państwa członkowskiego do danych, o których mowa w załączniku 38d.

Artykuł 4q

1. W każdym państwie członkowskim następujące organy mogą, w indywidualnych przypadkach, zapewnić sobie nawzajem bezpośredni dostęp do znajdujących się w ich posiadaniu danych, o których mowa w pkt 1–4 załącznika 38d:

- a) organy celne;
- b) organy weterynaryjne;
- c) organy sanitarne;
- d) organy statystyczne;
- e) organy podatkowe;
- f) organy odpowiedzialne za zwalczanie oszustw;
- g) organy odpowiedzialne za politykę handlową, w tym, w stosownych przypadkach, organy odpowiedzialne za rolnictwo;
- h) organy odpowiedzialne za kontrolę granic.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, mogą przechowywać dane, o których mowa w tym ustępie, lub dokonywać między sobą ich wymiany, wyłącznie jeżeli jest to niezbędne do celów spełnienia wymogów prawnych w odniesieniu do przemieszczenia towarów objętych procedurą celną.

3. Organy celne państwa członkowskiego przekazują Komisji dane adresowe organów, o których mowa w ust. 1. Komisja publikuje te informacje w Internecie.

Artykuł 4r

Numer EORI i dane wymienione w załączniku 38d są przetwarzane w centralnym systemie przez czas wymagany w prawodawstwie państw członkowskich, które wprowadziły dane, o których mowa w art. 4o ust. 4 i 5.

Artykuł 4s

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu ani nie narusza poziomu ochrony osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych na mocy przepisów prawa wspólnotowego i krajowego, a w szczególności nie zmienia zobowiązań państw członkowskich w odniesieniu do przetwarzania przez nie danych osobowych na mocy dyrektywy 95/46/WE lub zobowiązań instytucji i organów wspólnotowych w odniesieniu do przetwarzania przez nie danych osobowych na mocy rozporządzenia (WE) nr 45/2001 podczas pełnienia przez nie swoich obowiązków.

2. Dane rejestracyjne i identyfikacyjne przedsiębiorców i innych osób, składające się z zestawu danych określonych w pkt 1, 2 i 3 załącznika 38d, mogą zostać opublikowane przez Komisję w Internecie, wyłącznie jeżeli dany przedsiębiorca lub osoba dobrowolnie udzieliła wyraźnej, świadomej zgody na piśmie. W przypadku udzielenia zgody jest ona przekazywana, zgodnie z prawodawstwem krajowym państw członkowskich, organowi lub organom państw członkowskich wyznaczonym zgodnie z art. 4k ust. 2 lub organom celnym.

3. Prawa osób w odniesieniu do ich danych rejestracyjnych wymienionych w załączniku 38d i przetwarzanych w krajowych systemach są stosowane zgodnie z przepisami prawa państwa członkowskiego, które przechowuje dane osobowe tych osób, w szczególności, w stosownych przypadkach, z przepisami wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE.

Artykuł 4t

Krajowe organy nadzorujące ochronę danych oraz Europejski Inspektor Ochrony Danych, działając w ramach swoich kompetencji, aktywnie współpracują i zapewniają skoordynowany nadzór nad systemem, o którym mowa w art. 4o ust. 1.”;

3) artykuł 181b otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 181b

Do celów niniejszego rozdziału oraz załącznika 30A:

Przewoźnik oznacza: osobę, która wprowadza towary na obszar celny Wspólnoty lub przejmuje odpowiedzialność za przewóz towarów na ten obszar zgodnie z art. 36b ust. 3 Kodeksu. Jednakże:

— w przypadku transportu kombinowanego, o którym mowa w art. 183b, przewoźnik oznacza osobę prowadzącą środek transportu, który po wprowadzeniu na obszar celny Wspólnoty będzie poruszał się samodzielnie jako aktywny środek transportu,

— w przypadku transportu morskiego lub lotniczego, gdy istnieje uzgodnienia dotyczące współużytkowania lub zakontraktowania statku wodnego lub powietrznego, o których mowa w art. 183c, przewoźnik oznacza osobę, która podpisała umowę oraz wystawiła konosament lub lotniczy list przewozowy na rzeczywisty przewóz towarów na obszar celny Wspólnoty.”;

4) w art. 181c w ustępie pierwszym wprowadza się następującą zmianę:

a) litera e) otrzymuje brzmienie:

„e) towary objęte zgłoszeniami celnymi dokonywanymi w innej formie, zgodnie z art. 230, 232 i 233, z wyjątkiem palet, kontenerów oraz środków transportu drogowego, kolejowego, powietrznego, morskiego i wodnego transportu śródlądowego przewożonych na podstawie umowy przewozu.”;

b) litera g) otrzymuje brzmienie:

„g) towary, w odniesieniu do których dopuszcza się ustne zgłoszenie celne, zgodnie z art. 225, 227 i art. 229 ust. 1, z wyjątkiem palet, kontenerów oraz środków transportu drogowego, kolejowego, powietrznego, morskiego i wodnego transportu śródlądowego przewożonych na podstawie umowy przewozu.”;

c) litera j) otrzymuje brzmienie:

„j) towary przewożone na pokładzie statków regularnej linii żeglugowej, posiadającej świadectwo pozwolenia zgodnie z art. 313b, oraz towary na statkach wodnych lub statkach powietrznych przewożone między wspólnotowymi portami wodnymi lub lotniczymi bez zatrzymywania się w innym porcie poza obszarem celnym Wspólnoty.”;

d) dodaje się lit. l)–n) w brzmieniu:

„l) broń i sprzęt wojskowy wprowadzane na obszar celny Wspólnoty przez organy odpowiedzialne za obronę wojskową państwa członkowskiego w ramach transportu wojskowego lub transportu prowadzonego na wyłączny użytek władz wojskowych;

m) następujące towary wprowadzane na obszar celny Wspólnoty bezpośrednio z platform wiertniczych lub produkcyjnych eksploatowanych przez osobę mającą swoją siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty:

- (i) towary, które zostały wprowadzone na te platformy, w celu ich budowy, naprawy, konserwacji lub adaptacji;
 - (ii) towary, które zostały wykorzystane do zamontowania na platformach lub jako wyposażenie tych platform;
 - (iii) zaopatrzenie wykorzystywane lub zużywane na tych platformach; oraz
 - (iv) produkty odpadowe, inne niż niebezpieczne, pochodzące z tych platform;
- n) towary w przesyłce, których rzeczywista wartość nie przekracza 22 EUR, pod warunkiem że organy celne, w porozumieniu z przedsiębiorcą, zaakceptują przeprowadzenie analizy ryzyka z wykorzystaniem informacji zawartych w systemie stosowanym przez przedsiębiorcę lub dostarczonych przez ten system.”;
- e) skreśla się akapit drugi;
- 5) w art. 183 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 2 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Organy celne zezwalają na złożenie przywózowej deklaracji skróconej w formie papierowej lub zastosowanie innej procedury zastępczej zgodnie z uzgodnieniami dokonanyymi między organami celnymi tylko w razie zaistnienia jednego z następujących zdarzeń”;

- b) dodaje się ust. 6–9 w brzmieniu:

„6. Organy celne niezwłocznie powiadamiają osobę, która złożyła przywózową deklarację skróconą, o zarejestrowaniu deklaracji. W przypadku gdy przywózowa deklaracja skrócona została złożona przez osobę, o której mowa w art. 36b ust. 4 Kodeksu, organy celne powiadamiają o rejestracji również przewoźnika, o ile jest on podłączony do systemu celnego.

7. W przypadku gdy przywózowa deklaracja skrócona została złożona przez osobę, o której mowa w art. 36b ust. 4 Kodeksu, organy celne mogą założyć, o ile nie ma dowodów przeciwnych, że przewoźnik wyraził na to zgodę na mocy ustaleń wynikających z umowy i że deklaracja została złożona za jego wiedzą, o ile nie pojawiają się dowody świadczące przeciw temu.

8. Organy celne niezwłocznie powiadamiają osobę, która dokonała sprostowania przywózowej deklaracji skróconej, o rejestracji tego sprostowania. W przypadku gdy sprostowanie przywózowej deklaracji skróconej zostało dokonane przez osobę, o której mowa w art. 36b ust. 4 Kodeksu, organy celne powiadamiają o rejestracji również przewoźnika, o ile wnioskował, aby organy celne przekazywały mu takie powiadomienia, oraz o ile jest on podłączony do systemu celnego.

9. Jeżeli po upływie 200 dni od daty złożenia przywózowej deklaracji skróconej organy celne nie zostały powiadomione o przybyciu środka transportu zgodnie z art. 184g lub towary nie zostały przedstawione organom celnym zgodnie z art. 186, przywózową deklarację skróconą uznaje się za niezłożoną.”;

- 6) artykuł 183b otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 183b

W przypadku transportu kombinowanego, jeżeli aktywny środek transportu wprowadzany na obszar celny Wspólnoty przewozi jedynie inny środek transportu, który po wprowadzeniu na obszar celny Wspólnoty będzie poruszał się samodzielnie jako aktywny środek transportu, obowiązek złożenia przywózowej deklaracji skróconej spoczywa na dysponencie tego innego środka transportu.

Termin złożenia przywózowej deklaracji skróconej odpowiada terminowi odnoszącemu się do aktywnego środka transportu wprowadzonego na obszar celny Wspólnoty, zgodnie z art. 184a.”;

- 7) artykuł 183d otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 183d

1. W przypadku gdy aktywny środek transportu wprowadzany na obszar celny Wspólnoty ma przybyć najpierw do urzędu celnego znajdującego się w państwie członkowskim, które nie zostało zadeklarowane w przywózowej deklaracji skróconej, dysponent tego środka transportu lub jego przedstawiciel powiadamiają o tym deklarowany urząd celny wprowadzenia, stosując komunikat »wniosek o zmianę trasy«. Komunikat ten zawiera dane określone w załączniku 30A i jest wypełniany zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w tym załączniku. Niniejszy ustęp nie ma zastosowania w przypadkach, o których mowa w art. 183a.

2. Deklarowany urząd celny wprowadzenia niezwłocznie powiadamia rzeczywisty urząd celny wprowadzenia o zmianie trasy oraz o wynikach analizy ryzyka w zakresie ochrony i bezpieczeństwa.”;
- 8) artykuł 184a ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) dla przesyłek masowych/luzem, w sytuacjach innych niż gdy zastosowanie znajduje lit. c) lub d), przynajmniej cztery godziny przed przybyciem do pierwszego portu na obszarze celnym Wspólnoty.”;
- 9) w art. 184d wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 2 akapit drugi zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
- „W przypadku gdy analiza ta daje organom celnym uzasadnione podstawy do stwierdzenia, że wprowadzenie towarów na obszar celnym Wspólnoty prowadziłoby do tak poważnego zagrożenia dla bezpieczeństwa i ochrony Wspólnoty, iż wymagana jest natychmiastowa interwencja, organy celne powiadamiają osobę, która złożyła przywózową deklarację skróconą, oraz, jeżeli jest to inna osoba, przewoźnika, o ile jest on podłączony do systemu celnego, o tym że towary nie mogą zostać załadowane.”;
- b) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. W przypadku gdy na obszar celnym Wspólnoty wprowadzane są towary nieujęte w przywózowej deklaracji skróconej, zgodnie z art. 181c lit. c)–i) oraz l)–n), analizę ryzyka przeprowadza się po przedstawieniu towarów, na podstawie deklaracji skróconej do czasowego składowania, jeżeli jest ona dostępna, lub zgłoszenia celnego obejmującego te towary.”;
- 10) w art. 184e akapity drugi i trzeci otrzymują brzmienie:
- „W przypadku rozpoznania ryzyka urząd celny pierwszego portu wprowadzenia podejmuje działania zapobiegawcze w stosunku do przesyłek rozpoznanych jako stwarzające zagrożenie o tak poważnym charakterze, że wymagana jest natychmiastowa interwencja oraz, w każdym przypadku, przekazuje wyniki analizy ryzyka do kolejnych portów.
- W kolejnych portach obszaru celnego Wspólnoty do towarów przedstawianych organom celnym w danym porcie zastosowanie znajduje art. 186.”;
- 11) skreśla się art. 184f;
- 12) w części I tytuł VI rozdział 1 dodaje się sekcję 5 w brzmieniu:
- „Sekcja 5
- Powiadomienie o przybyciu**
- Artykuł 184g*
- Dysponent aktywnego środka transportu wprowadzanego na obszar celnym Wspólnoty lub jego przedstawiciel powiadamiają organy celne pierwszego urzędu celnego wprowadzenia o przybyciu środka transportu. Powiadomienie o przybyciu zawiera dane niezbędne do identyfikacji przywózowych deklaracji skróconych złożonych w odniesieniu do wszystkich towarów przewożonych tym środkiem transportu. Tam gdzie to możliwe, stosuje się dostępne metody powiadomienia o przybyciu.”;
- 13) artykuł 186 otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 186
1. Towary niewspólnotowe przedstawiane organom celnym obejmuje się deklaracją skróconą do czasowego składowania określoną przez organy celne.
- Deklaracja skrócona do czasowego składowania jest składana przez osobę przedstawiającą towary lub na jej rzecz nie później niż w chwili przedstawiania. W przypadku gdy deklaracja skrócona do czasowego składowania jest składana przez osobę inną niż podmiot prowadzący magazyn składowania czasowego, organy celne powiadamiają ten podmiot o deklaracji, o ile jest on wskazany w deklaracji skróconej do czasowego składowania i podłączony do systemu celnego.
2. Deklaracja skrócona do czasowego składowania może mieć jedną z poniższych form określonych przez organy celne:
- a) odniesienia do przywózowej deklaracji skróconej obejmującej dane towary, uzupełnionego o dane dotyczące deklaracji skróconej do czasowego składowania;
- b) deklaracji skróconej do czasowego składowania zawierającej odniesienie do przywózowej deklaracji skróconej obejmującej dane towary;

c) manifestu lub innego dokumentu przewozowego, o ile zawiera on dane dotyczące deklaracji skróconej do czasowego składowania, włączając odniesienie do przywozowej deklaracji skróconej obejmującej dane towary.

3. Odniesienie do przywozowej deklaracji skróconej nie jest wymagane, jeżeli towary były już czasowo składowane lub nadano im przeznaczenie celne i nie opuściły one obszaru celnego Wspólnoty.

4. Portowe, handlowe, lub transportowe systemy inwentaryzacyjne mogą być stosowane, o ile są one zatwierdzone przez organy celne.

5. Deklaracja skrócona do czasowego składowania może zostać złożona wraz z powiadomieniem o przybyciu, o którym mowa w art. 184g, lub zawierać to powiadomienie.

6. Do celów art. 49 Kodeksu deklarację skróconą do czasowego składowania uznaje się za złożoną w dniu przedstawienia towarów.

7. Organy celne zatrzymują deklarację skróconą do czasowego składowania w celu sprawdzenia, czy towarom, których ona dotyczy, zostanie nadane przeznaczenie celne.

8. Deklaracja skrócona do czasowego składowania nie jest wymagana, jeżeli najpóźniej w chwili przedstawienia towarów organom celnym:

a) towary są zgłaszane do procedury celnej lub w inny sposób nadaje się im przeznaczenie celne; bądź

b) zgodnie z art. 314b–336 zostanie dowiedzione, że towary posiadają status wspólnotowy.

9. Jeżeli zgodnie z art. 36c Kodeksu w urzędzie celnym wprowadzenia w charakterze przywozowej deklaracji skróconej zostaje złożone zgłoszenie celne, organy celne przyjmują zgłoszenie niezwłocznie po przedstawieniu towarów, a towary zostają bezpośrednio objęte zadeklarowaną procedurą celną zgodnie z warunkami określonymi dla tej procedury.

10. Do celów ust. 1–9, jeżeli towary niewspólnotowe przemieszczane z urzędu celnego wyjścia w ramach procedury tranzytu są przedstawiane organom celnym w urzędzie celnym przeznaczenia na obszarze celnym Wspólnoty, zgłoszenie tranzytowe przeznaczone dla organów celnych w urzędzie przeznaczenia uznaje się za deklarację skróconą do czasowego składowania.”;

14) artykuł 189 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 189

Jeżeli towary wprowadzane na obszar celny Wspólnoty drogą morską lub powietrzną są przewożone tym samym środkiem transportu bez przeładunku, przedstawia się je organom celnym, zgodnie z art. 40 Kodeksu, tylko we wspólnotowym porcie wodnym lub lotniczym, w którym są wyładowywane lub przeładowywane.”;

15) w art. 251 ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w przypadku innych towarów, w odniesieniu do których urząd celny wywozu został poinformowany, zgodnie z art. 792a ust. 1, lub uznaje on, zgodnie z art. 796e ust. 2, że zgłoszone towary nie opuściły obszaru celnego Wspólnoty.”;

16) w art. 592a wprowadza się następujące zmiany:

a) litera e) otrzymuje brzmienie:

„e) towarów objętych zgłoszeniami celnymi sporządzanymi w innej formie, zgodnie z art. 231, 232 ust. 2 i art. 233, z wyjątkiem palet, kontenerów oraz środków transportu drogowego, kolejowego, powietrznego, morskiego i wodnego transportu śródlądowego przewożonych na podstawie umowy przewozu;”;

b) litera g) otrzymuje brzmienie:

„g) towarów, w odniesieniu do których dopuszcza się zgłoszenie ustne, zgodnie z art. 226, 227 i art. 229 ust. 2, z wyjątkiem palet, kontenerów oraz środków transportu drogowego, kolejowego, powietrznego, morskiego i wodnego transportu śródlądowego przewożonych na podstawie umowy przewozu;”

c) litera j) otrzymuje brzmienie:

„j) towarów przewożonych na pokładzie statków regularnej linii żeglugowej, posiadającej świadectwo pozwolenia zgodnie z art. 313b, oraz towarów przewożonych na statkach wodnych lub statkach powietrznych poruszających się między portami wodnymi lub portami lotniczymi Wspólnoty bez zatrzymywania się w innym porcie poza obszarem celnym Wspólnoty;”;

d) dodaje się lit. k)–m) w brzmieniu:

„k) broni i sprzętu wojskowego wyprowadzanego poza obszar celny Wspólnoty przez organy odpowiedzialne za obronę wojskową państwa członkowskiego, w ramach transportu wojskowego lub transportu prowadzonego wyłącznie do użytku władz wojskowych;

l) następujących towarów wyprowadzanych poza obszar celny Wspólnoty bezpośrednio na platformy wiertnicze lub produkcyjne eksploatowane przez osobę mającą swoją siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty:

(i) towarów, które będą wykorzystane do budowy, naprawy, konserwacji lub adaptacji tych platform;

(ii) towarów, które będą stanowiły uzupełnienie lub wyposażenie tych platform;

(iii) zaopatrzenia, które będzie wykorzystane lub zużyte na tych platformach;

m) przesyłek towarów, których rzeczywista wartość nie przekracza 22 EUR, pod warunkiem że organy celne, w porozumieniu z przedsiębiorcą, akceptują przeprowadzenie analizy ryzyka z wykorzystaniem informacji zawartych w systemie stosowanym przez przedsiębiorcę lub dostarczonych przez ten system.”;

17) w art. 592b ust. 1 lit. a) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) dla przesyłek masowych/luzem, innych niż gdy zastosowanie znajduje ppkt (iii) lub (iv), przynajmniej cztery godziny przed opuszczeniem portu na obszarze celnym Wspólnoty;”;

18) artykuł 592 g otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 592g

Jeżeli towary, dla których nie składa się zgłoszenia celnego zgodnie z art. 592a lit. c)–m) w terminach określonych w art. 592b i 592c, zostają wyprowadzone poza obszar celny Wspólnoty, analizę ryzyka przeprowadza się po przedstawieniu towarów, na podstawie zgłoszenia celnego, które ich dotyczy, jeżeli jest ono dostępne.”;

19) w art. 792a ust. 1 skreśla się zdanie trzecie;

20) artykuł 792b otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 792b

W przypadku złożenia zgłoszenia wywozowego w formie papierowej stosuje się art. 796da i 796e z niezbędnymi zmianami.”;

21) po art. 796d wprowadza się art. 796da w brzmieniu:

„Artykuł 796da

1. Jeżeli po upływie 90 dni od zwolnienia towarów do wywozu urząd celny wywozu nie otrzyma komunikatu »Wyniki kontroli w urzędzie wyprowadzenia«, o którym mowa w art. 796d ust. 2, urząd celny wywozu może, w razie potrzeby, zażądać od eksportera lub zgłaszającego, by wskazał datę, w której towary opuściły obszar celny Wspólnoty oraz urząd celny, przez który to nastąpiło.

2. Eksporter lub zgłaszający, z własnej inicjatywy lub na żądanie sporządzone zgodnie z ust. 1, mogą poinformować urząd celny wywozu, że towary opuściły obszar celny Wspólnoty, podając datę, w której towary opuściły obszar celny Wspólnoty, oraz urząd celny, przez który to nastąpiło, oraz zażądać od urzędu celnego wywozu potwierdzenia wyprowadzenia towarów. W takim przypadku urząd celny wywozu żąda od urzędu celnego wyprowadzenia przekazania komunikatu »Wyniki kontroli w urzędzie wyprowadzenia«, a urząd celny wyprowadzenia udziela odpowiedzi w ciągu 10 dni.

3. Jeżeli w przypadkach, o których mowa w ust. 2, urząd celny wyprowadzenia nie potwierdzi wyprowadzenia towarów w terminie określonym w ust. 2, urząd celny wywozu informuje o tym eksportera lub zgłaszającego.

Eksporter lub zgłaszający mogą przekazać urzędowi celnemu wywozu dowód, że towary opuściły obszar celny Wspólnoty.

4. Dowód, o którym mowa w ust. 3, może w szczególności stanowić jeden z następujących dokumentów lub kilka z nich:

a) kopia potwierdzenia dostawy podpisana lub uwierzytelniona przez odbiorcę spoza obszaru celnego Wspólnoty;

b) dowód zapłaty, faktura lub potwierdzenie dostawy należycie podpisane lub uwierzytelnione przez przedsiębiorcę, który wyprowadził towary poza obszar celny Wspólnoty;

c) oświadczenie podpisane lub uwierzytelnione przez przedsiębiorstwo, które wywodziło towary poza obszar celny Wspólnoty;

d) dokument poświadczony przez organy celne państwa członkowskiego lub kraju spoza obszaru celnego Wspólnoty;

e) prowadzony przez przedsiębiorców rejestr towarów dostarczonych na platformy wiertnicze wydobywające ropę naftową i gaz oraz na platformy produkcyjne.”;

22) artykuł 796e otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 796e

1. Urząd celny wywozu potwierdza wyprowadzenie towarów eksporterowi lub zgłaszającemu w następujących przypadkach:

a) po otrzymaniu komunikatu »Wyniki kontroli w urzędzie wyprowadzenia« z urzędu celnego wyprowadzenia;

b) jeżeli, w przypadkach określonych w art. 796da ust. 2, nie otrzymał w ciągu 10 dni komunikatu »Wyniki kontroli w urzędzie wyprowadzenia« z urzędu celnego wyprowadzenia, ale jest przekonany, że dowody przedstawione zgodnie z art. 796da ust. 4 są dostateczne.

2. Jeżeli w ciągu 150 dni od daty zwolnienia towarów do wywozu urząd celny wywozu nie otrzymał komunikatu »Wyniki kontroli w urzędzie wyprowadzenia« z urzędu celnego wyprowadzenia ani dostatecznych dowodów zgodnie z art. 796da ust. 4, urząd celny wywozu może uznać to za informację, że towary nie opuściły obszaru celnego Wspólnoty.

3. O unieważnieniu zgłoszenia wywozowego urząd celny wywozu informuje eksportera lub zgłaszającego oraz deklarowany urząd celny wyprowadzenia. Urząd celny wywozu informuje deklarowany urząd celny wyprowadzenia o uznaniu dowodów zgodnie z ust. 1 lit. b).”;

23) w art. 842a wprowadza się następujące zmiany:

a) litera a) otrzymuje brzmienie:

„a) wymienionych w art. 592a lit. a)–m);”;

b) skreśla się lit. b);

24) w art. 842d ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 592b ust. 2 i 3 oraz art. 592c stosują się z niezbędnymi zmianami.”;

25) dodaje się art. 842f w brzmieniu:

„Artykuł 842f

Jeżeli po upływie 150 dni od daty złożenia wywozowej deklaracji skróconej towary objęte tą deklaracją nie opuściły obszaru celnego Wspólnoty, wywozową deklarację skróconą uznaje się za niezłożoną.”;

26) załącznik 30A zmienia się zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;

27) załącznik 37 zmienia się zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia;

28) załącznik 38 zmienia się zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia;

29) dodaje się załącznik 38d zgodnie z załącznikiem IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2009 r.

Jednakże do dnia 1 lipca 2010 r. art. 1 pkt 2, w zakresie, w jakim dotyczy on art. 4o ust. 4, oraz dane, o których mowa w załączniku 38d pkt 4, stosuje się jedynie w przypadku, gdy dane te są dostępne w systemach krajowych.

Artykuł 1 pkt 2, w zakresie, w jakim dotyczy on art. 4o ust. 1, stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Przed dniem 1 lipca 2009 r. państwa członkowskie mogą stosować art. 1 pkt 2 w zakresie, w jakim dotyczy on art. 4l. W takim przypadku powiadamiają one Komisję o dacie zastosowania tego przepisu. Komisja publikuje tę informację.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 kwietnia 2009 r.

W imieniu Komisji

László KOVÁCS

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku 30A wprowadza się następujące zmiany:

1) w części 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt 1.1 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Wnioski o zmianę trasy, które należy składać w przypadku gdy aktywny środek transportu wprowadzany na obszar celny Wspólnoty ma przybyć najpierw do urzędu celnego znajdującego się w państwie członkowskim, które nie zostało zgłoszone w skróconej deklaracji przywozowej, zawierają informacje wyszczególnione w tabeli 6.”;

b) punkt 1.2 otrzymuje brzmienie:

„1.2. Tabele 1–7 uwzględniają wszystkie dane niezbędne na potrzeby odnośnych procedur, deklaracji i wniosków o zmianę trasy. Dają one pełny obraz wymogów koniecznych do spełnienia w odniesieniu do różnych procedur, deklaracji i wniosków o zmianę trasy.”;

c) punkt 1.6 otrzymuje brzmienie:

„1.6. Zawarte w części 4 opisy i uwagi dotyczące przywozowych i wywozowych deklaracji skróconych, procedur uproszczonych oraz wniosków o zmianę trasy stosuje się do elementów wyszczególnionych w tabelach 1–7.”;

d) w pkt 2.1 akapit drugi, określenie „w tabeli 6” zastępuje się określeniem „w tabeli 7”;

e) w pkt 2.2 akapit drugi, określenie „w tabeli 6” zastępuje się określeniem „w tabeli 7”;

f) w pkt 3.1 akapit drugi, określenie „w tabeli 6” zastępuje się określeniem „w tabeli 7”;

g) w pkt 3.2 akapit drugi, określenie „w tabeli 6” zastępuje się określeniem „w tabeli 7”;

h) punkt 4.1 otrzymuje brzmienie:

„4.1. Kolumny »Wywozowa deklaracja skrócona – przesyłki ekspresowe« oraz »Przywozowa deklaracja skrócona – przesyłki ekspresowe« tabeli 2 zawierają wymagane dane, które są udostępniane organom celnym drogą elektroniczną dla celów przeprowadzenia analizy ryzyka przed wyprowadzeniem lub przybyciem przesyłek ekspresowych. Organy pocztowe mają swobodę wyboru co do udostępnienia organom celnym danych zawartych w tych kolumnach tabeli 2 drogą elektroniczną dla celów przeprowadzenia analizy ryzyka przed wyprowadzeniem lub przybyciem przesyłek pocztowych.”;

i) punkt 4.2 otrzymuje brzmienie:

„4.2. Do celów niniejszego załącznika przesyłka ekspresowa oznacza pojedynczą pozycję towarową przesyłaną w ramach zintegrowanej usługi polegającej na nadaniu, transporcie, odprawie celnej i dostawie paczek w ustalonym z góry terminie, przy jednoczesnym zapewnieniu możliwości śledzenia aktualnej lokalizacji przesyłek, a także zachowaniu nad nimi kontroli, w trakcie całego procesu świadczenia usługi.”;

j) punkt 4.3 otrzymuje brzmienie:

„4.3. Do celów niniejszego załącznika przesyłka pocztowa oznacza pojedynczą przesyłkę o wadze nieprzekraczającej 50 kg, transportowaną drogą pocztową zgodnie z przepisami Światowej Konwencji Pocztowej, w przypadku kiedy towary są przewożone przez osoby lub na rzecz osób, które posiadają prawa i obowiązki na mocy tych przepisów.”;

k) w pkt 5.1 określenie „w tabeli 6” zastępuje się określeniem „w tabeli 7”;

2) w części 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w pkt 2.1, w tabeli 1 między wierszami „Kod(-y) kraju(-ów) przejazdu” i „Urząd celny wyprowadzenia”, dodaje się wiersz w brzmieniu:

„Rodzaj transportu na granicy			Z”

b) w pkt 2.2, w tabeli 2 wprowadza się następujące zmiany:

- i) w kolumnie drugiej nagłówek „Wywozowa deklaracja skrócona – przesyłki pocztowe i ekspresowe (zob. uwagi 3.1 oraz 4.1–4.3)” otrzymuje brzmienie: „Wywozowa deklaracja skrócona – przesyłki ekspresowe (zob. uwagi 3.1 oraz 4.1–4.3)”;

- ii) w kolumnie czwartej nagłówek „Przywozowa deklaracja skrócona – przesyłki pocztowe i ekspresowe (zob. uwagi 2.1 oraz 4.1–4.3)” otrzymuje brzmienie: „Przywozowa deklaracja skrócona – przesyłki ekspresowe (zob. uwagi 2.1 oraz 4.1–4.3)”;

iii) między wierszami „Przewoźnik” i „Kod(-y) kraju(-ów) przejazdu” dodaje się wiersze w brzmieniu:

„Numer referencyjny przewozu			Z
Data i czas przybycia do pierwszego miejsca na obszarze celnym Wspólnoty			Z”

iv) między wierszami „Kod(-y) kraju(-ów) przejazdu” i „Urząd celny wyprowadzenia” dodaje się wiersz w brzmieniu:

„Rodzaj transportu na granicy			Z”

c) w pkt 2.3, w tabeli 3 między wierszami „Kod(-y) kraju(-ów) przejazdu” i „Miejsce załadunku” dodaje się wiersz w brzmieniu:

„Rodzaj transportu na granicy			Z”

d) w pkt 2.4, w tabeli 4 między wierszami „Kod(-y) kraju(-ów) przejazdu” i „Miejsce załadunku” dodaje się wiersz w brzmieniu:

„Rodzaj transportu na granicy			Z”

e) w pkt 2.5, w tabeli 5 wprowadza się następujące zmiany:

i) między wierszami „Kod(-y) kraju(-ów) przejazdu” i „Urząd celny wyprowadzenia” dodaje się wiersz w brzmieniu:

„Rodzaj transportu na granicy			Z”

ii) między wierszami „Numer identyfikujący kontener w przypadku przesyłek kontenerowych” i „Kod towaru” dodaje się wiersz w brzmieniu:

„Numer pozycji towarowej	X	X”

f) dodaje się punkt 2.6 w brzmieniu:

„2.6. Tabela 6 – Wymogi dotyczące wniosków o zmianę trasy

Nazwa	
Rodzaj transportu na granicy	Z
Znaki identyfikacyjne środka transportu przekraczającego granicę	Z
Data i czas przybycia do pierwszego miejsca na obszarze celnym Wspólnoty	Z
Kod właściwy dla kraju zgłoszonego pierwszego urzędu wprowadzenia	Z
Osoba składająca wniosek o zmianę trasy	Z
MRN	X
Numer pozycji towarowej	X
Kod pierwszego miejsca przybycia	Z
Rzeczywisty kod pierwszego miejsca przybycia	Z”

3) w części 3, w nagłówku „Dane wymagane w procedurach uproszczonych”, określenie „Tabela 6” zostaje zastąpione określeniem „Tabela 7”;

4) w części 4 „Wyjaśnienia dotyczące danych” wprowadza się następujące zmiany:

a) przed wyjaśnieniem dotyczącym danych „Zgłoszenie” wprowadza się tekst w brzmieniu:

„MRN

Wniosek o zmianę trasy: Numer ewidencyjny operacji wywozowej jest podawany alternatywnie z następującymi danymi:

- znaki identyfikacyjne środka transportu przekraczającego granicę,
- data i czas przybycia do pierwszego miejsca na obszarze celnym Wspólnoty.”;

b) w wyjaśnieniu dotyczącym danych „Numer dokumentu przewozowego” akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Odniesienie do dokumentu przewozowego, na podstawie którego dokonywany jest transport towarów na obszar celny UE lub z obszaru celnego UE. W przypadku gdy osoba składająca przywózową deklarację skróconą nie jest tożsamy z przewoźnikiem, podaje się również numer dokumentu przewozowego przewoźnika.”;

c) w wyjaśnieniu dotyczącym danych „Nadawca” wprowadza się następujące zmiany:

i) skreśla się przypis 2;

ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Wywozowe deklaracje skrócone: podanie tej informacji jest obowiązkowe, jeżeli nadawca nie jest tożsamy z osobą składającą deklarację skróconą; informacja ta jest podawana w postaci numeru EORI nadawcy, jeżeli osoba składająca deklarację skróconą dysponuje tym numerem. W przypadku gdy wymagane dla wywozowej deklaracji skróconej elementy zostały ujęte w zgłoszeniu celnym zgodnie z art. 182b ust. 3 Kodeksu oraz z art. 216 niniejszego rozporządzenia, informacja ta odpowiada danym »Nadawca/eksporter« zawartym w zgłoszeniu celnym.

Przywózowe deklaracje skrócone informacja ta podawana jest w postaci numeru EORI nadawcy, jeżeli osoba składająca deklarację skróconą dysponuje tym numerem.”;

d) w wyjaśnieniu dotyczącym danych „Nadawca/eksporter” wprowadza się następujące zmiany:

i) skreśla się przypis 2;

- ii) po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:
- „Należy podać numer EORI, o którym mowa w art. 1 ust. 16. Jeżeli nadawca/eksporter nie posiada numeru EORI, administracja celna może mu go nadać ad hoc na potrzeby danej deklaracji.”;
- e) w wyjaśnieniu dotyczącym danych „Osoba składająca deklarację skróconą” wprowadza się następujące zmiany:
- i) skreśla się przypis 1;
- ii) po słowach „Osoba składająca deklarację skróconą” dodaje się akapit w brzmieniu:
- „Informacja ta podawana jest w postaci numeru EORI osoby składającej deklarację skróconą.”;
- f) między wyjaśnieniem dotyczącym danych „Osoba składająca deklarację skróconą” a wyjaśnieniem dotyczącym danych „Odbiorca” dodaje się tekst w brzmieniu:
- „Osoba składająca wniosek o zmianę trasy
Wniosek o zmianę trasy: Osoba składająca wniosek o zmianę trasy przy przywozie. Informacja ta podawana jest w postaci numeru EORI osoby składającej wniosek o zmianę trasy.”;
- g) w wyjaśnieniu dotyczącym danych „Odbiorca” wprowadza się następujące zmiany:
- i) skreśla się przypis 1;
- ii) po tabeli dodaje się akapit w brzmieniu:
- „W przypadku gdy informacja ta jest wymagana, jest ona podawana w postaci numeru EORI odbiorcy, jeżeli osoba składająca deklarację skróconą dysponuje tym numerem.”;
- iii) po akapicie zaczynającym się słowami „wywozowe deklaracje skrócone” dodaje się akapit w brzmieniu:
- „Informacja ta podawana jest w postaci numeru EORI odbiorcy, jeżeli osoba składająca deklarację skróconą dysponuje tym numerem.”;
- h) w wyjaśnieniu dotyczącym danych „Zgłaszający/przedstawiciel” wprowadza się następujące zmiany:
- i) skreśla się przypis 1;
- ii) po akapicie pierwszym dodaje się zdanie w brzmieniu:
- „Informacja ta podawana jest w postaci numeru EORI zgłaszającego/przedstawiciela.”;
- i) wyjaśnienie dotyczące danych „Przewoźnik” otrzymuje brzmienie:
- „Przewoźnik
Informację tę podaje się, jeżeli przewoźnik nie jest tożsamy z osobą, która składa przywózową deklarację skróconą.

Informacja ta podawana jest w postaci numeru EORI przewoźnika, jeżeli osoba składająca deklarację skróconą dysponuje tym numerem. Jednakże w sytuacjach objętych zakresem art. 183 ust. 6 i 8 podaje się numeru EORI przewoźnika. Numer EORI przewoźnika jest również podawany w sytuacjach objętych zakresem art. 184d ust. 2.”;
- j) w wyjaśnieniu dotyczącym danych „Osoba kontaktowa” wprowadza się następujące zmiany:
- i) skreśla się przypis 1;

ii) po akapicie pierwszym dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Informacja ta podawana jest w postaci numer EORI osoby kontaktowej, jeżeli osoba składająca deklarację skróconą dysponuje tym numerem.”;

k) w wyjaśnieniu dotyczącym danych „Znaki i przynależność państwowa aktywnego środka transportu przekraczającego granicę” akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Znaki i przynależność państwowa aktywnego środka transportu przekraczającego granicę obszaru celnego Wspólnoty. Podając znaki środka transportu, stosuje się definicje zawarte w opisie pola 18 dokumentu SAD w załączniku 37. W przypadku transportu morskiego lub wodnego śródlądowego, podaje się numer identyfikacyjny statku IMO lub niepowtarzalny europejski numer identyfikacyjny statku (ENI). W przypadku transportu lotniczego informacje te nie są wymagane.

Jeżeli znaki środka transportu nie zawierają tej informacji, przynależność państwową podaje się przy użyciu kodów przewidzianych dla pola 21 dokumentu SAD w załączniku 38.”;

l) między wyjaśnieniem dotyczącym danych „Znaki i przynależność państwowa aktywnego środka transportu przekraczającego granicę” i wyjaśnieniem dotyczącym danych „Numer referencyjny przewozu” dodaje się tekst w brzmieniu:

„Znaki identyfikacyjne środka transportu przekraczającego granicę

Wniosek o zmianę trasy: Informacja ta podawana jest w postaci numeru identyfikacyjnego statku IMO, kodu ENI lub numeru lotu IATA odpowiednio dla transportu morskiego, transportu wodnego śródlądowego i dla transportu lotniczego.

W przypadku transportu lotniczego w sytuacjach, gdy przewoźnik eksploatujący statek powietrzny przewozi towary w ramach umowy o wspólnej obsłudze połączenia z partnerami, stosowane są numery lotu partnerów umowy o wspólnej obsłudze połączenia.”;

m) w wyjaśnieniu dotyczącym danych „Numer referencyjny przewozu” akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Oznaczenie przewozu dokonywanego za pomocą środka transportu, np. numer rejsu, lotu, przejazdu, o ile ma to zastosowanie.

W przypadku transportu lotniczego w sytuacjach, gdy przewoźnik eksploatujący statek powietrzny przewozi towary w ramach umowy o wspólnej obsłudze połączenia z partnerami, stosowane są numery lotu partnerów umowy o wspólnej obsłudze połączenia.”;

n) w wyjaśnieniach dotyczących danych „Kod pierwszego miejsca przybycia” dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Wniosek o zmianę trasy: Należy podać kod zadeklarowanego urzędu celnego pierwszego wprowadzenia.”;

o) między wyjaśnieniem dotyczącym danych „Kod pierwszego miejsca przybycia” i wyjaśnieniem dotyczącym danych „Data i czas przybycia do pierwszego miejsca na obszarze celnym Wspólnoty” dodaje się tekst w brzmieniu:

„Kod pierwszego miejsca przybycia

Wniosek o zmianę trasy: należy podać kod rzeczywistego urzędu celnego pierwszego wprowadzenia.

Kod kraju zadeklarowanego pierwszego urzędu wprowadzenia

Wniosek o zmianę trasy: stosuje się kody określone w załączniku 38 dla pola 2 dokumentu SAD.”;

p) w wyjaśnieniach dotyczących danych „Data i czas przybycia do pierwszego miejsca na obszarze celnym Wspólnoty” dodaje się akapit w brzmieniu:

„Wniosek o zmianę trasy: Należy podać wyłącznie datę; stosuje się 8-cyfrowy kod numeryczny według wzoru WWRRMMDD.”;

- q) w wyjaśnieniach dotyczących danych „Kod kraju (kody krajów) przejazdu” akapit drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„Wywozowa deklaracja skrócona — przesyłki ekspresowe: przesyłki pocztowe: podaje się tylko kraj ostatecznego przeznaczenia.

„Przywozowa deklaracja skrócona — przesyłki ekspresowe: przesyłki pocztowe: podaje się tylko kraj rzeczywistej (pierwszej) wysyłki.”;

- r) między wyjaśnieniem dotyczącym danych „Kod waluty” a wyjaśnieniem dotyczącym danych „Urząd celny wyprowadzenia” dodaje się tekst w brzmieniu:

„Rodzaj transportu na granicy

„Przywozowa deklaracja skrócona: Rodzaj transportu odpowiadający aktywnemu środkowi transportu, którym towary mają zostać wprowadzone na obszar celny Wspólnoty. W przypadku transportu kombinowanego zastosowanie mają przepisy określone w uwadze wyjaśniającej dla pola 21 w załączniku 37.

W przypadku gdy ładunki lotnicze są przewożone innym rodzajem transportu niż transport lotniczy, zgłasza się ten rodzaj transportu.

Stosuje się kody 1, 2, 3, 4, 7, 8 lub 9 przewidziane w załączniku 38 dla pola 25 dokumentu SAD.

[por. SAD pole 25]”;

- s) w wyjaśnieniu dotyczącym danych „Urząd celny wyprowadzenia” akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Wywozowa deklaracja skrócona — przesyłki ekspresowe: informacja ta nie jest wymagana, jeśli może ona zostać uzyskana w sposób automatyczny i jednoznaczny z innych danych zadeklarowanych przez przedsiębiorcę.”;

- t) w wyjaśnieniu dotyczącym danych „Miejsce załadunku” akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Przywozowa deklaracja skrócona — przesyłki ekspresowe: przesyłki pocztowe: informacja ta nie jest wymagana, jeśli może ona zostać uzyskana w sposób automatyczny i jednoznaczny z innych danych zadeklarowanych przez przedsiębiorcę.”;

- u) w wyjaśnieniu dotyczącym danych „Numer pozycji towarowej” akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Numer pozycji towarowej w odniesieniu do całkowitej liczby pozycji zawartych w zgłoszeniu, deklaracji skróconej lub wniosku o zmianę trasy.

„Wniosek o zmianę trasy: w przypadku gdy podano MRN i wniosek o zmianę trasy nie dotyczy wszystkich pozycji towarowych przywozowej deklaracji skróconej, osoba składająca wniosek o zmianę trasy podaje właściwe numery pozycji przydzielone towarom w pierwotnej przywozowej deklaracji skróconej.”.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku 37 tytuł II wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji A wprowadza się następujące zmiany:

a) w polu 2: Nadawca/eksporter, akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Podać numer EORI, o którym mowa w art. 1 pkt 16. Jeżeli nadawca/eksporter nie posiada numeru EORI, administracja celna może mu go nadać *ad hoc* na potrzeby danej deklaracji.”;

b) w polu 8: Odbiorca, akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli jest wymagany numer identyfikacyjny, podać numer EORI, o którym mowa w art. 1 pkt 16. Jeżeli odbiorcy nie został nadany numer EORI, podaje się numer wymagany zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego.”;

c) w polu 14: Zgłaszający/przedstawiciel, akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Należy podać numer EORI, o którym mowa w art. 1 pkt 16. Jeżeli zgłaszający/przedstawiciel nie posiada numeru EORI, administracja celna może mu go nadać *ad hoc* na potrzeby danej deklaracji.”;

d) w polu 50: Główny zobowiązany, zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Wpisać nazwisko i imię (osoby) lub nazwę (spółki) oraz adres głównego zobowiązanego, wraz z numerem EORI, o którym mowa w art. 1 pkt 16. W przypadku podania numeru EORI, państwa członkowskie mogą zrezygnować z wymogu podania nazwiska i imienia (osoby) lub nazwy (spółki) i adresu.”;

2) w sekcji C wprowadza się następujące zmiany:

a) w polu 2: Nadawca/eksporter, akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli jest wymagany numer identyfikacyjny, podaje się numer EORI, o którym mowa w art. 1 pkt 16. Jeżeli odbiorcy nie przyznano numeru EORI, podaje się numer wymagany zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego.”;

b) w polu 8: Odbiorca, akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Należy podać numer EORI, o którym mowa w art. 1 pkt 16. Jeżeli odbiorca nie posiada numeru EORI, administracja celna może mu go nadać *ad hoc* na potrzeby danej deklaracji.”;

c) w polu 14: Zgłaszający/przedstawiciel, akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Należy podać numer EORI, o którym mowa w art. 1 pkt 16. Jeżeli zgłaszający/przedstawiciel nie posiada numeru EORI, administracja celna może mu go nadać *ad hoc* na potrzeby danej deklaracji.”.

ZAŁĄCZNIK III

W załączniku w 38 tytuł II wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tekst w polu 2: Nadawca/eksporter otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli wymagany jest numer identyfikacyjny, stosuje się numer EORI. Numer EORI ma następującą strukturę:

Pole	Zawartość	Rodzaj pola; ilość znaków	Forma	Przykłady
1	Identyfikator państwa członkowskiego nadającego kod identyfikacyjny (kod kraju ISO alfa-2)	alfabetyczne; 2	a2	PL
2	Niepowtarzalny identyfikator w państwie członkowskim	alfanumeryczne; 15	an..15	1234567890ABCDE

Przykładowo: »PL1234567890ABCDE« dla polskiego eksportera (kod kraju: PL), którego niepowtarzalnym krajowym numerem EORI jest »1234567890ABCDE«.

Kod kraju: alfabetyczne kody Wspólnoty dla krajów i terytoriów oparte są na obowiązujących kodach ISO alfa 2 (a2), o ile są zgodne z wymogami rozporządzenia Rady (WE) nr 1172/95 z dnia 22 maja 1995 r. w sprawie danych statystycznych związanych z wymianą towarową Wspólnoty i jej państw członkowskich z krajami niebędącymi członkami Unii Europejskiej (*). Komisja regularnie publikuje rozporządzenia, aktualizując wykaz kodów krajów.

(*) Dz.U. L 118 z 25.5.1995, s. 10.”;

- 2) tekst w polu 8: Odbiorca otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli wymagany jest numer identyfikacyjny, stosuje się numer EORI o strukturze określonej w opisie dotyczącym pola 2.”;

- 3) w polu 14: Zgłaszający/przedstawiciel, w lit. b) wprowadza się następujące zmiany:

- a) zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli wymagany jest numer identyfikacyjny, stosuje się numer EORI o strukturze określonej w polu 2.”;

- b) zdanie drugie zostaje skreślone.

- 4) po polu 49 dodaje się pole 50 w brzmieniu:

„Pole 50: Główny zobowiązany

Jeżeli wymagany jest numer identyfikacyjny, stosuje się numer EORI o strukturze określonej w polu 2.”.

ZAŁĄCZNIK IV

„ZAŁĄCZNIK 38d

(o którym mowa w art. 4o)

Dane przetwarzane w centralnym systemie, o którym mowa w art. 4o ust. 1

1. Numer EORI, o którym mowa w art. 1 ust. 16.
 2. Imię i nazwisko osoby.
 3. Adres siedziby/adres zamieszkania: pełny adres miejsca, w którym osoba ma siedzibę/zamieszkuje, w tym identyfikator kraju lub terytorium (kod kraju ISO alfa-2, jeśli jest dostępny, zgodnie z polem 2 tytułu II załącznika 38).
 4. Numer identyfikacyjny VAT, o ile został nadany przez państwo członkowskie.
 5. W stosownych przypadkach, status prawny zgodnie z dokumentem założycielskim.
 6. Data założenia lub – w przypadku osoby fizycznej – data urodzenia.
 7. Rodzaj osoby (osoba fizyczna, osoba prawna, stowarzyszenie osób zgodnie z art. 4 pkt 1 Kodeksu) w formie kodu. Odpowiednie kody podane są poniżej:
 - 1) osoba fizyczna;
 - 2) osoba prawna;
 - 3) stowarzyszenie osób zgodnie z art. 4 pkt 1 Kodeksu.
 8. Dane kontaktowe: nazwisko osoby kontaktowej, adres oraz: numer telefonu, numer faksu lub adres e-mail.
 9. W przypadku osób nieposiadających siedziby na obszarze celnym Wspólnoty: numer identyfikacyjny, jeżeli został przyznany danej osobie do celów celnych przez właściwy organ kraju trzeciego, z którym zawarto obowiązującą umowę dotyczącą wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych. Numer identyfikacyjny zawiera identyfikator kraju lub terytorium (kod kraju ISO alfa-2, jeżeli jest on dostępny, zgodnie z polem 2 tytułu II załącznika 38).
 10. W stosownych przypadkach, czterocyfrowy kod głównej działalności gospodarczej zgodnie ze statystyczną klasyfikacją działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej (NACE), wymieniony w rejestrze działalności gospodarczej danego państwa członkowskiego.
 11. W stosownych przypadkach, data ważności numeru EORI.
 12. Zgoda na ujawnienie danych osobowych wymienionych w pkt 1, 2 i 3, jeżeli jej udzielono.”
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 313/2009**z dnia 16 kwietnia 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 w zakresie wartości progowych dla dodatkowych należności celnych na ogórki i czereśnie**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 143 lit. b) w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾ przewiduje nadzór przywozu produktów wymienionych w załączniku XVII do tego rozporządzenia. Nadzór ten przeprowadza się zgodnie z zasadami określonymi w art. 308d rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽³⁾.

- (2) W celu zastosowania art. 5 ust. 4 Porozumienia w sprawie rolnictwa ⁽⁴⁾, zawartego w trakcie wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, oraz na podstawie ostatnich danych dotyczących lat 2006, 2007 i 2008 należy zmienić wartości progowe dodatkowych należności celnych na ogórki i czereśnie.

- (3) W związku z tym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1580/2007.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 zastępuje się tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 maja 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 kwietnia 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 22.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK XVII

DODATKOWE NALEŻNOŚCI CELNE PRZYWOZOWE: TYTUŁ IV, ROZDZIAŁ II, SEKCJA 2

Bez uszczerbku dla zasad interpretacji Nomenklatury Scalonej opis oznaczenia towarów ma wyłącznie charakter orientacyjny. Zakres zastosowania dodatkowych należności dla celów niniejszego załącznika pokrywa się z zakresem kodów CN istniejących w momencie przyjęcia niniejszego rozporządzenia.

Numer porządkowy	Kody CN	Opis	Okres stosowania	Wartości progowe (w tonach)
78.0015	0702 00 00	Pomidory	— Od 1 października do 31 maja	594 495
78.0020			— Od 1 czerwca do 30 września	108 775
78.0065	0707 00 05	Ogórki	— Od 1 maja do 31 października	19 309
78.0075			— Od 1 listopada do 30 kwietnia	17 223
78.0085	0709 90 80	Karczochy	— Od 1 listopada do 30 czerwca	16 421
78.0100	0709 90 70	Cukinie	— Od 1 stycznia do 31 grudnia	65 893
78.0110	0805 10 20	Pomarańcze	— Od 1 grudnia do 31 maja	700 277
78.0120	0805 20 10	Klementynki	— Od 1 listopada do końca lutego	385 569
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandarynki (włącznie z tangerynami i satsuma); wilkingi i podobne hybrydy cytrusowe	— Od 1 listopada do końca lutego	95 620
78.0155	0805 50 10	Cytryny	— Od 1 czerwca do 31 grudnia	335 735
78.0160			— Od 1 stycznia do 31 maja	64 586
78.0170	0806 10 10	Winogrona stołowe	— Od 21 lipca do 20 listopada	89 754
78.0175	0808 10 80	Jabłka	— Od 1 stycznia do 31 sierpnia	876 665
78.0180			— Od 1 września do 31 grudnia	106 465
78.0220	0808 20 50	Gruszki	— Od 1 stycznia do 30 kwietnia	257 327
78.0235			— Od 1 lipca do 31 grudnia	37 316
78.0250	0809 10 00	Morele	— Od 1 czerwca do 31 lipca	4 199
78.0265	0809 20 95	Czereśnie	— Od 21 maja do 10 sierpnia	133 425
78.0270	0809 30	Brzoskwinie, łącznie z nektarynami	— Od 11 czerwca do 30 września	39 144
78.0280	0809 40 05	Śliwki	— Od 11 czerwca do 30 września	7 658

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 314/2009**z dnia 16 kwietnia 2009 r.****przyjmujące tymczasowe nadzwyczajne środki wspierania rynku wieprzowiny i wołowiny
w części Zjednoczonego Królestwa w formie programu usuwania z rynku**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 191 w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sytuacja na rynku wieprzowiny w Irlandii i Irlandii Północnej jest szczególnie trudna, biorąc pod uwagę najnowsze wyniki badań wskazujące na podwyższony poziom dioksyn i polichlorowanych bifenyli (PCB) w wieprzowinie pochodzącej z Irlandii. Właściwe organy przyjęły różnorodne środki dla poprawy sytuacji.
- (2) Do gospodarstw utrzymujących świnie i bydło w Irlandii dostarczono zanieczyszczoną paszę. Zanieczyszczona pasza stanowi bardzo dużą część racji żywieniowej świń, czego rezultatem jest podwyższony poziom dioksyn w mięsie świń pochodzących z tych gospodarstw. Biorąc pod uwagę trudności związane z ustaleniem gospodarstw, z których pochodzi zanieczyszczona wieprzowina, oraz podwyższony poziom dioksyn w niej wykryty, w ramach środków zapobiegawczych władze Irlandii podjęły decyzję o wycofaniu z rynku całej wieprzowiny i wszystkich produktów z wieprzowiny.
- (3) Uwzględniając wyjątkowe okoliczności i rzeczywiste problemy, jakich doświadcza rynek wieprzowiny w Irlandii i Irlandii Północnej, Komisja przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1278/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie przyjęcia nadzwyczajnych środków wsparcia rynku wieprzowiny w formie dopłat do prywatnego przechowywania w Irlandii ⁽²⁾ oraz rozporządzenie (WE) nr 1329/2008 z dnia 22 grudnia 2008 r. w sprawie przyjęcia nadzwyczajnych środków wsparcia rynku wieprzowiny w formie dopłat do prywatnego przechowywania w części Zjednoczonego Królestwa ⁽³⁾.
- (4) Ponadto Rada Europejska obradująca w dniach 11–12 grudnia 2008 r. zwróciła się do Komisji o

wsparcie rolników i rzeźni w Irlandii poprzez współfinansowanie środków potrzebnych do usunięcia z rynku przedmiotowych zwierząt i produktów.

- (5) W tym kontekście rozporządzenie Komisji (WE) nr 94/2009 z dnia 30 stycznia 2009 r. przyjmujące tymczasowe nadzwyczajne środki wspierania rynku wieprzowiny i wołowiny w Irlandii w formie programu usuwania z rynku ⁽⁴⁾ ustanawia program usuwania z rynku niektórych świń i niektórego bydła pochodzących z gospodarstw, które stosowały zanieczyszczoną paszę, a także produktów z wieprzowiny, które są zablokowane w rzeźniach lub też na ich odpowiedzialność w Irlandii.
- (6) Ponadto w dniu 23 grudnia 2008 r. Komisja podjęła decyzję o niezgłoszeniu zastrzeżeń wobec programu pomocy państwa przewidującego specjalne środki dotyczące produktów z wieprzowiny w następstwie zanieczyszczenia dioksynami w Irlandii ⁽⁵⁾ (dalej zwanego „programem pomocy N 643/2008”). W ramach programu przewiduje się wypłatę – pod pewnymi warunkami – rekompensaty za wieprzowinę wycofaną z innych państw członkowskich.
- (7) Znaczna część świń poddanych ubojowi w Irlandii Północnej pochodzi z Irlandii. W tym zakresie zanieczyszczenie paszy w Irlandii ma również znaczący wpływ na rynek wieprzowiny w Irlandii Północnej. Jednakże jedynie wieprzowina uzyskana ze świń poddanych ubojowi w Irlandii kwalifikuje się do rekompensaty w ramach programu pomocy państwa N 643/2008, co oznacza, że mięso uzyskane ze świń poddanych ubojowi w Irlandii Północnej się do niej nie kwalifikuje.
- (8) Zanieczyszczenie paszy w Irlandii miało również negatywny wpływ na sektor bydła w Irlandii Północnej. Według informacji przekazanych przez władze Zjednoczonego Królestwa ustalono w szczególności, że zanieczyszczona pasza została dostarczona do niektórych gospodarstw utrzymujących bydło w Irlandii Północnej. W rezultacie niektóre bydło pozostaje na gospodarstwach w Irlandii Północnej, gdzie próbki pobrane od innych zwierząt wykazały podwyższony poziom dioksyn i polichlorowanych bifenyli (PCB). Ponadto pewna ilość wołowiny uzyskana ze zwierząt poddanych ubojowi w Irlandii Północnej nie później niż dnia 6 grudnia 2008 r. i przechowywana w Zjednoczonym Królestwie pochodziła ze stad, w których próbki pobrane od innych zwierząt w tych stadach wykazały podwyższony poziom dioksyn i polichlorowanych bifenyli (PCB).

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 339 z 18.12.2008, s. 78.⁽³⁾ Dz.U. L 345 z 23.12.2008, s. 56.⁽⁴⁾ Dz.U. L 29 z 31.1.2009, s. 41.⁽⁵⁾ Dz.U. C 36 z 13.2.2009, s. 2.

- (9) Na poziomie gospodarstw w Irlandii Północnej zanieczyszczenie pasz i zastosowanie kontroli, w wyniku których przedmiotowe bydło zostało objęte zakazem wprowadzania do łańcucha żywnościowego w celu ograniczenia potencjalnych zagrożeń dla zdrowia publicznego, sprawiło, że dalsze prowadzenie działalności gospodarczej przez te gospodarstwa jest poważnie zagrożone. Co więcej, nadal utrzymują się problemy dotyczące dobrostanu zwierząt, ponieważ zagrożone bydło uzyskało zbyt dużą wagę. Ponadto niektórzy rolnicy, których dotyczy problem zanieczyszczenia, doświadczają znacznych trudności finansowych z utrzymaniem środków na paszę.
- (10) Władze Zjednoczonego Królestwa wystąpiły zatem do Komisji z wnioskiem o wprowadzenie dalszych nadzwyczajnych środków wspierania rynku wieprzowiny i wołowiny w Irlandii Północnej.
- (11) Część II rozdział II sekcja I rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje nadzwyczajne środki wspierania rynku. W szczególności art. 44 rozporządzenia stanowi, że Komisja może przyjąć nadzwyczajne środki wspierania rynku w przypadku wystąpienia chorób zwierząt, a art. 45 stanowi, że w odniesieniu do sektora mięsa drobiowego i sektora jaj Komisja może przyjąć nadzwyczajne środki wspierania rynku, aby uwzględnić poważne zakłócenia na rynku bezpośrednio związane z utratą zaufania konsumentów, wynikającą z zagrożeń dla zdrowia publicznego bądź dla zdrowia zwierząt. Aby rozwiązać praktyczne problemy wynikające z bieżącej sytuacji na rynku wieprzowiny i wołowiny w Irlandii Północnej, stosowne jest przyjęcie tymczasowych nadzwyczajnych środków wspierania rynku, podobnych do środków ustanowionych w sekcji I rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i podobnych do środków przyjętych w przypadku Irlandii na mocy rozporządzenia (WE) nr 94/2009.
- (12) Nadzwyczajny środek wspierania rynku powinien przyjąć postać programu usuwania z rynku niektórego bydła pozostającego na gospodarstwach w Irlandii Północnej, gdzie próbki pobrane od innych zwierząt wykazały podwyższony poziom dioksyn i polichlorowanych bifenyli (PCB). Ponadto stosowne jest ustanowienie programu usuwania z rynku produktów z wołowiny i wieprzowiny, które są zablokowane w rzeźniach lub też na ich odpowiedzialność i pod ich kontrolą w Zjednoczonym Królestwie, i w odniesieniu do których nie jest pewne, w jakim zakresie pochodzą one od bydła lub świń z gospodarstw, które stosowały zanieczyszczoną paszę.
- (13) Nadzwyczajny środek wspierania rynku powinien zatem przeciwdziałać powiększającym się zagrożeniom dla zdrowia i dobrostanu zwierząt i jednocześnie uniemożliwić wprowadzenie do łańcucha żywnościowego i pokarmowego produktów pochodzących od zwierząt, które mogą mieć podwyższony poziom skażenia.
- Ponadto środek ten powinien zapobiegać niekorzystnym warunkom konkurencji dla rynku wołowiny i wieprzowiny w Irlandii Północnej w porównaniu z rynkiem w Irlandii, uwzględniając warunki kwalifikowania się do programu usuwania z rynku określone w rozporządzeniu (WE) nr 94/2009 i w programie pomocy państwa N 643/2008.
- (14) Nadzwyczajny środek wspierania rynku powinien być częściowo finansowany przez Wspólnotę. Wkład wspólnoty w rekompensaty powinien być wyrażony jako maksymalne średnie kwoty za zwierzę lub za tonę wołowiny lub wieprzowiny w odniesieniu do określonej liczby przedmiotowych produktów, natomiast właściwe organy powinny być zobowiązane do określenia ceny kompensacyjnej, a tym samym kwoty współfinansowania na podstawie wartości rynkowej zwierząt i produktów, w odniesieniu do których przyznaje się rekompensatę w ramach określonych limitów.
- (15) Właściwe organy powinny stosować wszystkie środki kontroli i nadzoru potrzebne do właściwego stosowania nadzwyczajnego środka ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu i odpowiednio informować Komisję.
- (16) Biorąc pod uwagę, że ze względu na dobrostan zwierząt, zdrowie publiczne i podaż rynkową właściwe organy musiały rozpocząć program usuwania z rynku przedmiotowych zwierząt i produktów z dniem 14 lutego 2009 r., tj. datą wniosku Zjednoczonego Królestwa, należy ustanowić, że niniejsze rozporządzenie stosuje się od wymienionej daty.
- (17) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres zastosowania

1. Niniejszym wprowadza się w części Zjednoczonego Królestwa nadzwyczajny środek wspierania rynku w postaci programu usuwania z rynku:

- a) bydła pozostającego od dnia 6 grudnia 2008 r. w gospodarstwach w Irlandii Północnej, gdzie próbki pobrane od innych zwierząt wykazały podwyższony poziom dioksyn i polichlorowanych bifenyli (PCB);
- b) świeżej, schłodzonej lub mrożonej wołowiny uzyskanej ze zwierząt poddanych ubojowi w Irlandii Północnej nie później niż dnia 6 grudnia 2008 r. i przechowywanej w Irlandii Północnej, pochodzącej ze stad, gdzie próbki pobrane od innych zwierząt w tych stadach wykazały podwyższony poziom dioksyn i polichlorowanych bifenyli (PCB);

c) świeżej, schłodzonej lub mrożonej wieprzowiny, uzyskanej ze zwierząt pochodzących z Irlandii i poddanych ubojowi w Irlandii Północnej nie później niż dnia 6 grudnia 2008 r. Wieprzowina ta jest przechowywana w Zjednoczonym Królestwie:

(i) w rzeźni; lub

(ii) poza rzeźnią, ale na jej odpowiedzialność i pod jej kontrolą, pod warunkiem wykazania tego w sposób zadowalający przed właściwymi organami.

Artykuł 2

Usuwanie zwierząt i mięsa z rynku

1. Zezwala się właściwym organom Zjednoczonego Królestwa na wypłacanie rekompensat z tytułu usuniętych z rynku zwierząt i mięsa, o których mowa w art. 1, w celu poddania zwierząt ubojowi i ostatecznego ich usunięcia wraz z ich właściwymi produktami ubocznymi oraz usunięcia mięsa zgodnie z odpowiednimi przepisami weterynaryjnymi.

Zniszczenia żywych zwierząt dokonuje się poprzez ich dostarczenie do rzeźni, skąd wszystkie tusze po ich przeliczeniu i zważeniu przewozi się do zakładu utylizacyjnego, w którym następuje ostateczne usunięcie.

Jeżeli zwierzęta nie nadają się do przewiezienia do rzeźni, można poddać je ubojowi w gospodarstwie.

Zniszczenia mięsa dokonuje się po zważeniu i przewiezieniu do zakładu utylizacyjnego, w którym następuje całkowite usunięcie.

Działania te przebiegają pod stałym nadzorem właściwych organów, które korzystają ze znormalizowanych list kontrolnych zawierających arkusze służące do ważenia i liczenia.

2. Rekompensaty wypłacane przez właściwe organy za usunięcie z rynku zwierząt, o których mowa w art. 1 lit. a), oraz za usunięcie produktów, o których mowa w lit. b) i c) wymienionego artykułu, nie przekraczają wartości rynkowej tych zwierząt i produktów w chwili poprzedzającej decyzję Irlandii o wycofaniu z rynku, w ramach środków zapobiegawczych, całej wieprzowiny oraz wszystkich produktów z wieprzowiny.

Aby zapobiec przekroczeniu poziomu rekompensaty, kwoty wypłacane przez właściwe organy uwzględniają wszelkie rekompensaty innego rodzaju, do których dostawcy zwierząt lub rzeźnie mogą być uprawnione.

3. Rekompensaty za produkty przeznaczone do usunięcia na mocy niniejszego rozporządzenia są wypłacane przez właściwe organy po otrzymaniu produktów przez zakład utylizacyjny i przeprowadzeniu kontroli zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. c).

Rekompensata wypłacana przez właściwe organy na mocy niniejszego rozporządzenia jest kwalifikowana do współfinansowania przez Wspólnotę po stwierdzeniu całkowitego zniszczenia produktów na podstawie odpowiednich dokumentów i przeprowadzonych kontroli bezpośrednich.

Artykuł 5 ust. 1 lit. a) akapit trzeci rozporządzenia Komisji (WE) nr 883/2006⁽¹⁾ stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Jedynie wydatki zadeklarowane w odniesieniu najpóźniej do lipca 2009 r. kwalifikują się do współfinansowania przez Wspólnotę.

Artykuł 3

Finansowanie

1. Za każde całkowicie usunięte zwierzę i mięso Wspólnota pokrywa 50 % kosztów poniesionych na mocy art. 2 ust. 1. Współfinansowanie wynosi nie więcej niż maksymalna średnia kwota:

a) 468,62 EUR za sztukę w odniesieniu do nie więcej niż 5 196 sztuk bydła;

b) 3 150,00 EUR za tonę wołowiny w odniesieniu do nie więcej niż 40 ton wołowiny;

c) 1 133,50 EUR za tonę wieprzowiny w odniesieniu do nie więcej niż 1 034 ton wieprzowiny.

2. Właściwe organy określają kwotę współfinansowania za zwierzę i produkty mięsne, w odniesieniu do których przyznano rekompensatę, na podstawie wartości rynkowej, o której mowa w art. 2 ust. 2, oraz biorąc pod uwagę maksymalne średnie kwoty ustalone w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Nie później niż do dnia 31 sierpnia 2009 r. Zjednoczone Królestwo poinformuje Komisję o całkowitych wydatkach z tytułu rekompensat, wskazując liczbę i kategorie bydła oraz ilość i rodzaj wołowiny i wieprzowiny, jakie zostały usunięte z rynku na mocy niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 1.

4. Jeżeli zostanie ustalone, że beneficjent kwoty wypłaconej zgodnie z art. 2 ust. 3 otrzymał również odszkodowanie na mocy polisy ubezpieczeniowej lub wypłacone przez stronę trzecią, Zjednoczone Królestwo odzyskuje tę kwotę i przeznacza 50 % jej wysokości na Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji jako odliczenie odpowiedniego wydatku. Jeżeli kwota wypłacona zgodnie z art. 2 ust. 3 była wyższa niż otrzymane odszkodowanie, Zjednoczone Królestwo odzyskuje kwotę równą temu odszkodowaniu.

Artykuł 4

Kontrole i przekazywanie informacji

1. Zjednoczone Królestwo przyjmuje wszystkie środki konieczne do zapewnienia właściwego stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności poprzez:

- a) zapewnienie, że żadnego z produktów, za który otrzymano rekompensatę na mocy art. 2, nie wprowadzono do łańcucha żywnościowego lub pokarmowego, poprzez przeprowadzanie właściwych kontroli na miejscu, stosowanie odpowiednich środków denaturujących oraz plomb na przesyłkach;
 - b) przeprowadzenie co najmniej raz w miesiącu kontroli administracyjnych i kontroli księgowości w każdym zakładzie utylizacyjnym uczestniczącym w programie, aby zagwarantować, że wszystkie tusze oraz cała wołowina i wieprzowina dostarczone od początku obowiązywania programu bądź od czasu przeprowadzenia ostatniej takiej kontroli zostały usunięte;
 - c) w odniesieniu do świeżej, schłodzonej lub mrożonej wołowiny i wieprzowiny przechowywanej w miejscach innych niż rzeźnie, o których mowa w art. 1 lit. c) ppkt (ii), przeprowadzenie kontroli inwentarza na miejscu w celu ustalenia ilości wołowiny i wieprzowiny pochodzącej od zwierząt poddanych ubojowi nie później niż dnia 6 grudnia 2008 r., gwarantując, że ta wołowina i wieprzowina są zabezpieczone, łatwe do zidentyfikowania i przechowywane oddzielnie od pozostałych zapasów, a działania związane z ich usuwaniem podlegają niezbędnym kontrolom identyfikacji i wagi;
 - d) zapewnienie kontroli na miejscu oraz sporządzanie szczegółowych sprawozdań z tych kontroli, zawierających w szczególności:
 - (i) zakres wiekowy, klasyfikację oraz całkowitą ilość zwierząt przewiezionych z gospodarstwa, datę i godzinę ich przewozu i dotarcia do rzeźni;
 - (ii) liczbę tusz przewiezionych w formie zaplombowanej z rzeźni i przywiezionych do zakładu utylizacyjnego, numer zezwolenia na przemieszczanie zwierząt i numer plomby;
 - (iii) w przypadku dokonywania uboju w gospodarstwie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 akapit trzeci, liczbę zwierząt poddanych ubojowi w gospodarstwie, liczbę tusz przewiezionych w formie zaplombowanej z gospodarstwa oraz ilość przywiezioną do zakładu utylizacyjnego, numer zezwolenia na przemieszczanie zwierząt oraz numer plomby;
 - (iv) dla każdego produktu z wołowiny i wieprzowiny – datę uboju zwierzęcia, z którego produkt otrzymano, oraz protokół ważenia wymienionego produktu; a w odniesieniu do świeżej, schłodzonej lub mrożonej wołowiny i wieprzowiny przechowywanej w miejscach innych niż rzeźnie – miejsce oraz kroki podjęte w celu zapewnienia zabezpieczenia przedmiotowego produktu w trakcie przechowywania i usuwania;
 - (v) ilości i klasyfikację produktów z wołowiny i wieprzowiny przewiezionych w formie zaplombowanej z punktu skupu i przywiezionych do zakładu utylizacyjnego, numer zezwolenia na przemieszczanie zwierząt i numer plomby;
 - (vi) aspekty, rejestry i dokumenty sprawdzone w wyniku kontroli wymaganych na mocy lit. b) powyżej i co najmniej dzienne zestawienie ilości tusz, wołowiny i wieprzowiny przywiezionych do zakładu utylizacyjnego, odpowiednie daty usunięcia i usunięte ilości.
2. Zjednoczone Królestwo przesyła Komisji:
- a) możliwie najszybciej po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia – opis wprowadzonych przez nie ustaleń dotyczących kontroli i sprawozdawczości w odniesieniu do od wszystkich związanych z tym działań;
 - b) nie później niż dnia 30 kwietnia 2009 r. szczegółowe sprawozdanie na temat kontroli podjętych na mocy ust. 1.

Artykuł 5

Środek interwencyjny

Środki podjęte na mocy niniejszego rozporządzenia uznaje się za interwencję mającą na celu stabilizację rynków rolnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

*Artykuł 6***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 14 lutego 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 kwietnia 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2009/36/WE

z dnia 16 kwietnia 2009 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 76/768/EWG dotyczącą produktów kosmetycznych w celu dostosowania jej załącznika III do postępu technicznego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 76/768/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących produktów kosmetycznych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem Naukowym ds. Produktów Konsumenckich,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Po opublikowaniu w roku 2001 badania naukowego pod tytułem „Stosowanie trwałych farb do włosów a ryzyko wystąpienia raka pęcherza” Komitet Naukowy ds. Produktów Kosmetycznych i Produktów Nieżywnościowych Przeznaczonych dla Konsumentów, obecnie Komitet Naukowy ds. Produktów Konsumenckich (dalej „SCCP”) ⁽²⁾ stwierdził, że istnieje problem potencjalnego ryzyka. Komitet zalecił, aby Komisja podjęła dalsze kroki mające na celu kontrolę stosowania substancji używanych do farbowania włosów.
- (2) SCCP zalecił ponadto ogólną strategię oceny bezpieczeństwa dla substancji używanych do farbowania włosów, obejmującą wymogi testowania substancji stosowanych w produktach do farbowania włosów pod kątem ich ewentualnej genotoksyczności/mutagenności.
- (3) W nawiązaniu do opinii SCCP Komisja wraz z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami uzgodniła ogólną strategię mającą na celu wprowadzenie regulacji dotyczących substancji używanych w produktach do farbowania włosów, w ramach której wymaga się od przemysłu dostarczenia dokumentacji zawierającej dane naukowe dotyczące substancji używanych do farbowania włosów w celu poddania ich ocenie przez SCCP.

(4) Substancje, dla których dostarczono uaktualnioną dokumentację bezpieczeństwa, są obecnie poddane ocenie przez SCCP. W odniesieniu do 17 substancji używanych do farbowania włosów SCCP wydał już ostateczne opinie. W związku z tym, na podstawie tych ocen możliwe jest wprowadzenie ostatecznych regulacji dotyczących substancji używanych do farbowania włosów.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 76/768/EWG.

(6) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Kosmetycznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załącznik III do dyrektywy 76/768/EWG zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 15 listopada 2009 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Stosują one przepisy zawarte w załączniku do niniejszej dyrektywy od dnia 15 maja 2010 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego dotyczących dziedziny objętej niniejszą dyrektywą.

⁽¹⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, s. 169.

⁽²⁾ Nazwa Komitetu została zmieniona decyzją Komisji 2004/210/WE (Dz.U. L 66 z 4.3.2004, s. 45).

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 kwietnia 2009 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W dyrektywie 76/768/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w części 1 załącznika III dodaje się następujące numery referencyjne [189–205:

Numer porządkowy	Substancja	Ograniczenia			Warunki stosowania i ostrzeżenia, które muszą być wydrukowane na etykiecie
		Zakres zastosowania i/lub użycia	Maksymalne dopuszczalne stężenie w gotowych produktach kosmetycznych	Inne ograniczenia i wymagania	
a	b	c	d	e	f
„189	5-hydroksy-1-(4-sulfofenylo)-4-(4-sulfofenyloazo)pirazolo-3-karboksyłan trisodu i jego lak glinu ⁽¹⁵⁾ Acid Yellow 23 CAS 1934-21-0 EINECS 217-699-5 Acid Yellow 23 Aluminum lake CAS 12225-21-7 EINECS 235-428-9 CI 19140	Substancja do farbowania włosów w nieutleniających produktach do farbowania włosów	0,5 %		
190	N-etylo-N-[4-[[4-[etylo[(3-sulfofenylo)metylo]amino]fenylo][2-sulfofenylo)metyleno]-2,5-cykloheksadien-1-ylideno]-3-sulfo-benzenometanoaminy, sól wewnętrzna, sól disodu i jego sole amonu i glinu ⁽¹⁵⁾ Acid Blue 9 CAS 3844-45-9 EINECS 223-339-8 Acid Blue 9 Ammonium salt CAS 2650-18-2 EINECS 220-168-0 Acid Blue 9 Aluminum lake CAS 68921-42-6 EINECS 272-939-6 CI 42090	Substancja do farbowania włosów w nieutleniających produktach do farbowania włosów	0,5 %		

a	b	c	d	e	f
191	6-hydroksy-5-[(2-metoksy-4-sulfoniano-m-tolilo)azo]naftaleno-2-sulfonian disodu ⁽¹⁵⁾ Curry Red CAS 25956-17-6 EINECS 247-368-0 CI 16035	Substancja do farbowania włosów w nieutleniających produktach do farbowania włosów	0,4 %		
192	1-(1-naftyloazo)-2-hydroksy-naftaleno-4',6,8-trisulfonian trisodu i jego lak glinu ⁽¹⁵⁾ Acid Red 18 CAS 2611-82-7 EINECS 220-036-2 Acid Red 18 Aluminum lake CAS 12227-64-4 EINECS 235-438-3 CI 16255	Substancja do farbowania włosów w nieutleniających produktach do farbowania włosów	0,5 %		
193	Wodoro 3,6-bis(dietyloamino)-9-(2,4-disulfonianofenylo)ksantylum, sól sodu ⁽¹⁵⁾ Acid Red 52 CAS 3520-42-1 EINECS 222-529-8 CI 45100	a) Substancja do farbowania włosów w utleniających produktach do farbowania włosów b) Substancja do farbowania włosów w nieutleniających produktach do farbowania włosów	b) 0,6 %	a) Po zmieszaniu w warunkach utleniających maksymalne stężenie stosowane na włosy nie może przekraczać 1,5 %	a) Stosunek mieszania musi być wydrukowany na etykiecie
194	5-amino-4-hydroksy-3-(fenyloazo)naftaleno-2,7-disulfonian disodu ⁽¹⁵⁾ Acid Red 33 CAS 3567-66-6 EINECS 222-656-9 CI 17200	Substancja do farbowania włosów w nieutleniających produktach do farbowania włosów	0,5 %		

a	b	c	d	e	f
195	1-amino-4-(cykloheksyloamino)-9,10-dihydro-9,10-dioksoantraceno-2-sulfonian sodu ⁽¹⁵⁾ Acid Blue 62 CAS 4368-56-3 EINECS 224-460-9 CI 62045	Substancja do farbowania włosów w nieutleniających produktach do farbowania włosów	0,5 %	— Nie używać z systemami nitrozującymi — Maksymalna zawartość nitrozoaminy: 50 µg/kg — Przechowywać w pojemnikach niezawierających azotynów	
196	1-[(2'-metoksyetylo)amino]-2-nitro-4-[di-(2'-hydroksyetylo)amino]benzen ⁽¹⁵⁾ HC Blue No 11 CAS 23920-15-2 EINECS 459-980-7	Substancja do farbowania włosów w nieutleniających produktach do farbowania włosów	2,0 %	— Nie używać z systemami nitrozującymi — Maksymalna zawartość nitrozoaminy: 50 µg/kg — Przechowywać w pojemnikach niezawierających azotynów	
197	1,5-Di-(β-hydroksyetyloamino)-2-nitro-4-chlorobenzen ⁽¹⁵⁾ HC Yellow No 10 CAS 109023-83-8 EINECS 416-940-3	Substancja do farbowania włosów w nieutleniających produktach do farbowania włosów	0,1 %	— Nie używać z systemami nitrozującymi — Maksymalna zawartość nitrozoaminy: 50 µg/kg — Przechowywać w pojemnikach niezawierających azotynów	
198	3-Metyloamino-4-nitrofenoksyetanol ⁽¹⁵⁾ 3-Methylamino-4-nitrophenoxyethanol (INCI) CAS 59820-63-2 EINECS 261-940-7	Substancja do farbowania włosów w nieutleniających produktach do farbowania włosów	0,15 %	— Nie używać z systemami nitrozującymi — Maksymalna zawartość nitrozoaminy: 50 µg/kg — Przechowywać w pojemnikach niezawierających azotynów	
199	2,2'-[[4-[(2-hydroksyetylo)amino]-3-nitrofenylo]imino]bisetanol ⁽¹⁵⁾ HC Blue No 2 CAS 33229-34-4 EINECS 251-410-3	Substancja do farbowania włosów w nieutleniających produktach do farbowania włosów	2,8 %	— Nie używać z systemami nitrozującymi — Maksymalna zawartość nitrozoaminy: 50 µg/kg — Przechowywać w pojemnikach niezawierających azotynów	Może powodować reakcję alergiczną

a	b	c	d	e	f
200	3-[[4-[bis(2-hydroksyetylo)amino]-2-nitrofenylo]amino]-propan-1-ol ⁽¹⁵⁾ HC Violet No 2 CAS 104226-19-9 EINECS 410-910-3	Substancja do farbowania włosów w nieutleniających produktach do farbowania włosów	2,0 %	— Nie używać z systemami nitrozującymi — Maksymalna zawartość nitrozoaminy: 50 µg/kg — Przechowywać w pojemnikach niezawierających azotynów	Może powodować reakcję alergiczną
201	2-chloro-6-(etyloamino)-4-nitrofenol ⁽¹⁵⁾ 2-Chloro-6-ethylamino-4-nitrophenol CAS 131657-78-8 EINECS 411-440-1	Substancja do farbowania włosów w nieutleniających produktach do farbowania włosów	3,0 %	— Nie używać z systemami nitrozującymi — Maksymalna zawartość nitrozoaminy: 50 µg/kg — Przechowywać w pojemnikach niezawierających azotynów	Może powodować reakcję alergiczną
202	4,4'-[1,3-propanodiylo]bis(oksy)bisbenzeno-1,3-diamina i jej sól tetrachlorowodorokowa ⁽¹⁵⁾ 1,3-bis-(2,4-Diaminophenoxy)-propane CAS 81892-72-0 EINECS 279-845-4 1,3-bis-(2,4-Diaminophenoxy)-propane HCl CAS 74918-21-1 EINECS 278-022-7	a) Substancja do farbowania włosów w utleniających produktach do farbowania włosów b) Substancja do farbowania włosów w nieutleniających produktach do farbowania włosów	b) 1,2 % jako wolna zasada (1,8 % jako tetrachlorowodorek)	a) Po zmieszaniu w warunkach utleniających maksymalne stężenie stosowane na włosy nie może przekraczać 1,2 % obliczonych jako wolna zasada (1,8 % jako sól tetrachlorowodorokowa).	a) Stosunek mieszania musi być wydrukowany na etykiecie Dla a) i b): Może powodować reakcję alergiczną
203	chlorowodorek 6-metoksy-N2-metylo-2,3-pirydynodiaminy i sól dichlorowodorokowa ⁽¹⁵⁾ 6-metoksy-2-metyloamino-3-aminopirydyna HCl CAS 90817-34-8 (HCl) CAS 83732-72-3 (2HCl) EINECS 280-622-9 (2HCl)	a) Substancja do farbowania włosów w utleniających produktach do farbowania włosów b) Substancja do farbowania włosów w nieutleniających produktach do farbowania włosów	b) 0,68 % jako wolna zasada (1,0 % jako dichlorowodorek)	a) Po zmieszaniu w warunkach utleniających maksymalne stężenie stosowane na włosy nie może przekraczać 0,68 % obliczonych jako wolna zasada (1,0 % jako dichlorowodorek) Dla a) i b): — Nie używać z systemami nitrozującymi — Maksymalna zawartość nitrozoaminy: 50 µg/kg — Przechowywać w pojemnikach niezawierających azotynów	a) Stosunek mieszania musi być wydrukowany na etykiecie Dla a) i b): Może powodować reakcję alergiczną

a	b	c	d	e	f	
204	2,3-dihydro-1H-indolo-5,6-diol i jego sól bromowodorowa ⁽¹⁵⁾ Dihydroxyindoline CAS 29539-03-5 Dihydroxyindoline HBr CAS 138937-28-7 EINECS 421-170-6	Substancja do farbowania włosów w nieutleniających produktach do farbowania włosów	2,0 %			Może powodować reakcję alergiczną
205	4-hydroksypropyloamino-3-nitrofenol ⁽¹⁵⁾ 4-Hydroxypropylamino-3-nitrophenol (INCI) CAS 92952-81-3 EINECS 406-305-9	a) Substancja do farbowania włosów w utleniających produktach do farbowania włosów b) Substancja do farbowania włosów w nieutleniających produktach do farbowania włosów	b) 2,6 %	a) Po zmieszaniu w warunkach utleniających maksymalne stężenie stosowane na włosy nie może przekraczać 2,6 % obliczonych jako wolna zasada Dla a) i b): — Nie używać z systemami nitrozującymi — Maksymalna zawartość nitrozoaminy: 50 µg/kg — Przechowywać w pojemnikach niezawierających azotynów	a) Stosunek mieszania musi być wydrukowany na etykiecie.	

⁽¹⁵⁾ Dozwolone jest stosowanie wolnej zasady i soli tej substancji do farbowania włosów, chyba że zakazane jest to na mocy załącznika II.

2) W kolumnach „c” i „d” w pozycji 55 części 2 załącznika III skreśla się sekcję b.

3) W części 2 załącznika III skreśla się numery porządkowe 7, 9, 14, 24, 28, 47 i 58.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 11 marca 2009 r.

w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej zgodnie z pkt 26 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami

(2009/326/WE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając zawarte pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 26,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiające Fundusz Solidarności Unii Europejskiej⁽²⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska ustanowiła Fundusz Solidarności Unii Europejskiej („fundusz”) w celu okazania solidarności z ludnością zamieszkującą regiony dotknięte klęskami.
- (2) Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. dopuszcza możliwość uruchomienia funduszu w granicach rocznego pułapu wynoszącego 1 mld EUR.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 2012/2002 zawiera postanowienia, na mocy których można uruchomić fundusz.

- (4) Rumunia złożyła wniosek o uruchomienie funduszu w związku z klęską żywiołową wywołaną powodziami. Komisja uważa, że wniosek spełnia warunki określone w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 2012/2002 i tym samym proponuje zatwierdzenie odpowiednich środków,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W ramach budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009 uruchamia się Fundusz Solidarności Unii Europejskiej w celu udostępnienia kwoty 11 785 377 EUR w środkach na zobowiązania i płatności.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 11 marca 2009 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady
A. VONDRA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 311 z 14.11.2002, s. 3.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 16 kwietnia 2009 r.

w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei i Tajwanu

(2009/327/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) W dniu 1 lutego 2008 r. Komisja, na mocy art. 5 rozporządzenia podstawowego, ogłosiła w drodze zawiadomienia („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ wszczęcie postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), Republiki Korei i Tajwanu („kraje, których dotyczy postępowanie”).
- (2) Postępowanie wszczęto na skutek skargi złożonej w dniu 21 grudnia 2007 r. przez EUROFER („skarżący”) w imieniu europejskich producentów reprezentujących większą część, w tym przypadku ponad 25 %, całkowitej wspólnotowej produkcji płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno. Skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na przywóz dumpingowy płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z krajów, których dotyczy postępowanie, i wynikającą z niego znaczną szkodę, które uznano za wystarczające do wszczęcia postępowania.

1.2. Zainteresowane strony i wizyty weryfikacyjne

- (3) Komisja oficjalnie zawiadomiła skarżącego, wszystkich producentów wspólnotowych, importerów/handlowców oraz zainteresowanych użytkowników i ich stowarzyszenia, a także producentów eksportujących oraz władze zainteresowanych krajów o wszczęciu postępowania. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (4) Aby umożliwić producentom eksportującym z ChRL złożenie wniosku o traktowanie na zasadach gospodarki rynkowej („MET”) lub o traktowanie indywidualne („IT”), Komisja przesłała zainteresowanym producentom eksportującym i władzom ChRL formularze wniosków. Cztery grupy przedsiębiorstw w ChRL wystąpiły z wnioskiem o MET na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego lub IT, gdyby dochodzenie wykazało, że nie spełniły wymogów uzyskania MET.
- (5) Ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących w ChRL, Republice Korei i Tajwanie, importerów we Wspólnocie oraz producentów wspólnotowych, zawiadomienie o wszczęciu postępowania przewidywało kontrolę wyrwykową dla tych stron, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- (6) Jednakże w przypadku ChRL i Republiki Korei, ze względu na to, że dochodzenie obejmujące wszystkie współpracujące przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw zostało uznane za możliwe do zrealizowania w terminie oraz za niebędące nadmiernie uciążliwym, następnie zadecydowano, że kontrola wyrwykowa nie będzie konieczna. W przypadku Tajwanu, z dziesięciu przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw (jedna grupa składała się z dwóch przedsiębiorstw), które odpowiedziały na pytania dotyczące kontroli wyrwykowych, wybrano kontrolę wyrwykową czterech przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw. Jednakże jedno z nich następnie wycofało się ze współpracy; w związku z tym próba dotyczy ostatecznie trzech przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw. Ponadto jedno tajwańskie przedsiębiorstwo, które nie zostało objęte kontrolą

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 29 z 1.2.2008, s. 13.

wyrwykową, złożyło wniosek o ocenę indywidualną na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Jednakże ze względu na to, że przedsiębiorstwo to nie przedstawiło wystarczających informacji, zostało uznane za niebiorące udziału we współpracy.

- (7) W odniesieniu do importerów płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno Komisja zwróciła się do wszystkich znanych jej importerów o przedstawienie informacji dotyczących przywozu i sprzedaży produktu objętego postępowaniem. Duża liczba importerów zadeklarowała chęć współpracy. Do próby wybrano pięciu głównych importerów pod względem wielkości przywozu. Importerzy ci stanowią około 16 % łącznego przywozu Wspólnoty z krajów objętych postępowaniem. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zainteresowane strony zapytano o zgodę na kontrole i nie wniosły one sprzeciwu. Jednakże trzech z wybranych importerów ostatecznie nie udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i podjęło decyzję o zaprzestaniu dalszej współpracy w dochodzeniu. Dwóch pozostałych importerów reprezentowało 2–4 % łącznego przywozu Wspólnoty z krajów objętych postępowaniem w okresie dochodzenia. Ponieważ włączenie pewnej liczby innych importerów, którzy zaoferowali współpracę, tylko w niewielkim stopniu wpłynęłoby na reprezentatywność próby, podjęto decyzję o niezastępowaniu tych trzech importerów objętych próbą, którzy zakończyli współpracę w dochodzeniu.
- (8) W odniesieniu do producentów wspólnotowych, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, dokonano doboru próby, przyjmując za kryterium największą reprezentatywną wielkość produkcji i sprzedaży WE płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno we Wspólnocie, która mogłaby zostać objęta dochodzeniem w dostępnym terminie. Na podstawie informacji otrzymanych od producentów wspólnotowych Komisja wybrała cztery przedsiębiorstwa (dwie grupy przedsiębiorstw powiązanych), które charakteryzują się największą produkcją i sprzedażą we Wspólnocie. W odniesieniu do produkcji wspólnotowej, ze wszystkich przedsiębiorstw, które zaoferowały współpracę, przedsiębiorstwa objęte próbą reprezentowały 62 % szacowanej produkcji całkowitej płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno we Wspólnocie oraz 99 % sprzedaży we Wspólnocie. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego przeprowadzono konsultacje z zainteresowanymi stronami i nie wniosły one sprzeciwu. Ponadto pozostałych producentów wspólnotowych poproszono o dostarczenie pewnych ogólnych danych w celu analizy szkody.
- (9) Komisja rozesłała kwestionariusze objętym próbą producentom eksportującym, producentom i importerom wspólnotowym oraz wszystkim znanym jej użytkownikom i stowarzyszeniom użytkowników. Pełne odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach otrzymano od czterech producentów wspólnotowych, 25 przedsiębiorstw należących do czterech grup przedsiębiorstw w ChRL, ośmiu przedsiębiorstw należących do trzech grup przedsiębiorstw w Republice Korei, trzech

objętych próbą producentów eksportujących z Tajwanu, jednego przedsiębiorstwa z Tajwanu wnioskującego o ocenę indywidualną, dwóch importerów i pięciu użytkowników ze Wspólnoty. Ponadto sześciu pozostałych producentów wspólnotowych przedstawiło wymagane dane ogólne.

- (10) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów oceny wniosków MET/IT w przypadku ChRL oraz do określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Wspólnoty w odniesieniu do krajów objętych postępowaniem. Wizyty weryfikacyjne odbyły się w siedzibie następujących przedsiębiorstw:
- a) producenci wspólnotowi
- ArcelorMittal, Genk, Belgia,
 - ArcelorMittal, Paryż, Francja,
 - ThyssenKrupp Nirosta, Krefeld, Niemcy,
 - ThyssenKrupp Terni, Terni, Włochy;
- b) producenci eksportujący z Tajwanu
- Chia Far Industrial Factory Co., Ltd, Tajpej;
 - Jie Jin Material Science Technology Co. Ltd, Yung Kang City,
 - Yeun Chyang Industrial Co., Ltd, Shijou Shiang, Chang-Hwa,
 - Grupa YUSCO (Yieh United Steel Corporation i przedsiębiorstwa powiązane), Kaohsiung;
- c) producenci eksportujący z Republiki Korei
- Daiyang Metal Co., Ltd; Seul,
 - Grupa BNG Steel Co., Ltd oraz Hyundai Steel Company; Changwon and Seul,
 - Grupa POSCO oraz Daimyung TMS CO., Ltd; Seul;
- d) producenci eksportujący w ChRL
- Lianzhong Stainless Steel Corp. (LISCO), Guangzhou,
 - Ningbo Qiyi Precision Metals Co., Ltd; Ningbo,
 - POSCO China Group, (grupa ośmiu przedsiębiorstw); Zhangjiagang, Qingdao oraz Hong Kong SAR,
 - Grupa STSS (Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd oraz 14 przedsiębiorstw powiązanych); Taiyuan, Tianjin, Wuxi, Foshan, Hong Kong SAR oraz Willich, Niemcy;

- e) niepowiązani importerzy wspólnotowi
- Minmetals Germany GmbH, Düsseldorf, Niemcy,
 - Nord Est Metalli Srl, San Vito al Tagliamento, Włochy;
- f) użytkownicy we Wspólnocie
- BSH Bosch Siemens Hausgeräte GmbH, Monachium, Niemcy,
 - Eberspächer GmbH & Co. KG, Neunkirchen, Niemcy,
 - Lowara Srl, Montecchio Maggiore, Włochy.
- (11) Biorąc pod uwagę potrzebę ustanowienia wartości normalnej dla producentów eksportujących w ChRL, co do których istnieje możliwość, że nie zostanie im przyznane MET, przeprowadzono weryfikację w tymczasowo wybranym kraju analogicznym – Stanach Zjednoczonych, w siedzibie następujących przedsiębiorstw:
- AK Steel; West Chester, OH, Coshocton, OH oraz Butler, PA,
 - Theis Precision Metal; Bristol, CT.
- (14) Płaskie wyroby ze stali nierdzewnej walcowane na zimno są szeroko wykorzystywane w sektorach produkcji towarów konsumpcyjnych i w produktach końcowych. Przykłady ich wykorzystania obejmują:
- produkcję samochodów: układy wydechowe, elementy dekoracyjne, komponenty z zakresu bezpieczeństwa i elementy konstrukcyjne,
 - wyposażenie stosowane przy substancjach chemicznych i petrochemicznych, produkcji papieru, przetwórstwie żywności oraz w przemyśle farmaceutycznym,
 - sprzęt gospodarstwa domowego, sprzęt kuchenny, naczynia i sztućce,
 - produkcję sprzętu medycznego,
 - oświetlenie przestrzeni publicznych oraz elementy wyposażenia ulic,
 - produkcję rur do transportu płynów, dekoracji, elementów konstrukcyjnych, wymienników ciepła,
 - budownictwo okrętowe,
 - zakłady odsalania,
 - produkcję wagonów towarowych i osobowych, cystern, kontenerów chłodniczych,
 - dekoracje i elementy konstrukcyjne w przemyśle budowlanym.

1.3. Okres objęty dochodzeniem

- (12) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2007 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2004 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

1.4. Produkt objęty postępowaniem

- (13) Produktem, którego dotyczy zarzut dumpingu, są płaskie wyroby ze stali nierdzewnej niepoddane innej obróbce niż walcowanie na zimno, pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei i Tajwanu („produkt objęty postępowaniem”), zgłaszane zwykle w ramach kodów CN 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81 i 7220 20 89.

1.5. Sprawozdanie okresowe i dalsza procedura

- (15) W dniu 4 listopada 2008 r. Komisja ujawniła zainteresowanym stronom sprawozdanie okresowe prezentujące wstępne ustalenia w odniesieniu do tego postępowania, tj. fakt, że w dochodzeniu wstępnie stwierdzono istnienie dumpingu, jednak nie ustalono istotnego związku pomiędzy przywozem dumpingowym a jakąkolwiek szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy, oraz podkreśliła potrzebę dalszej analizy sytuacji i kwestii możliwego zagrożenia wystąpieniem szkody. Na podstawie wstępnych ustaleń uznano, że nie należy wprowadzać żadnych środków tymczasowych, lecz kontynuować dochodzenie. Wszystkim stronom umożliwiono przedstawienie odpowiednich dowodów i wyrażenie opinii na temat wstępnych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie swojego stanowiska. Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń.

2. WYCOFANIE SKARGI I ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA

- (16) Pismem z dnia 4 marca 2009 r. skarżący oficjalnie wycofał skargę skierowaną do Komisji. Według skarżącego wycofanie skargi było spowodowane tym, że obecna sytuacja rynkowa dla przemysłu wspólnotowego zdecydowanie różni się od sytuacji rynkowej, w której złożono skargę, biorąc pod uwagę, że popyt rzeczywisty i pozorny w UE ostatnio gwałtownie się zmniejszył, co spowodowało również spadek przywozu. W obliczu tych zaburzeń rynkowych skarżący nie chce kontynuować dochodzenia w tej sprawie, która została oparta na odnośzących się do przeszłości danych, które nie odzwierciedlają już w pełni obecnych warunków rynkowych. W opinii skarżącego w tych okolicznościach należałoby raczej odpowiedzieć na ewentualne nieuczciwe i wyrządzające szkodę praktyki handlowe poprzez wszczęcie nowego dochodzenia, jeżeli przyszła sytuacja uzasadni takie postępowanie, które może w pełni uwzględnić wszystkie problemy.
- (17) Skarżący twierdził również, że w przypadku, w którym przywóz ponownie by wzrósł, mógłby on w większości przypadków wywołać wątpliwości co do żywotności przemysłu wspólnotowego.
- (18) Należy zauważyć, że obecną sytuację produktu objętego postępowaniem, zarówno w UE, jak i w krajach objętych postępowaniem, charakteryzuje bezprecedensowa zmiana w obrębie podstawowych uwarunkowań gospodarczych. Choć w tych okolicznościach trudne jest poczynienie racjonalnych założeń w odniesieniu do krótko- i średnioterminowego rozwoju rynku, wydaje się jednak, iż sytuacja gospodarcza jest zmienna i pojawienie się dumpingu wyrządzającego szkodę nie może zostać wykluczone. Biorąc pod uwagę, że przez co najmniej pewną część okresu dochodzenia miał miejsce znaczący wzrost omawianego przywozu w relatywnie krótkim okresie, a także biorąc pod uwagę ustalone podcięcie cenowe, uznano, że należy monitorować przywóz produktu objętego postępowaniem do UE. Informacje uzyskane w ramach tego monitoringu pozwoliłyby Komisji, w razie konieczności, na szybkie reagowanie. Na przykład mógłby on być wykorzystany do celów wszczęcia nowego postępowania, przy założeniu, że spełnione zostały warunki określone w art. 5 rozporządzenia podstawowego, tj. jeżeli istnieją wystarczające dowody *prima facie* na wyrządzający szkodę dumping.
- (19) Komisja zauważa również, że w przypadku wszczęcia nowego postępowania dotyczącego tego produktu i jeżeli sytuacja uzasadni takie działanie, właściwe będzie przeprowadzenie szybkiego dochodzenia. Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego daje taką możliwość,

ponieważ pozwala na szybkie zastosowanie środków tymczasowych po wszczęciu postępowania.

- (20) Okres monitorowania powinien obowiązywać przez maksymalnie 24 miesiące od daty publikacji decyzji w sprawie zakończenia niniejszego postępowania.
- (21) Zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w przypadku wycofania skargi postępowanie może zostać zakończone, o ile nie jest to sprzeczne z interesem Wspólnoty.
- (22) Komisja uznała, że obecne postępowanie powinno zostać zakończone, ponieważ dochodzenie nie ujawniło żadnych okoliczności wskazujących, że takie zakończenie nie byłoby w interesie Wspólnoty. Zainteresowane strony zostały odpowiednio poinformowane i umożliwiono im przedstawienie uwag. Nie otrzymano jednak żadnych uwag, które mogłyby wpłynąć na zmianę tej decyzji.
- (23) Komisja stwierdza zatem, że postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei i Tajwanu powinno zostać zakończone, a środki antydumpingowe nie powinny zostać zastosowane,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej niepoddanych innej obróbce niż walcowanie na zimno pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei i Tajwanu, zgłaszane zwykle w ramach kodów CN 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81 i 7220 20 89 zostaje zakończone.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 kwietnia 2009 r.

W imieniu Komisji
Catherine ASHTON
Członek Komisji

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do dyrektywy Komisji 2008/62/WE z dnia 20 czerwca 2008 r. przewidującej pewne odstępstwa w odniesieniu do rejestracji populacji miejscowych i odmian roślin rolniczych przystosowanych naturalnie do warunków lokalnych i regionalnych i zagrożonych erozją genetyczną oraz obrót materiałem siewnym i sadzoniakami ziemniaka tych populacji miejscowych i odmian

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 162 z dnia 21 czerwca 2008 r.)

W całym tekście, z uwzględnieniem odpowiedniej formy gramatycznej:

zamiast: „odmiana chroniona”,

powinno być: „odmiana dla zachowania bioróżnorodności”.

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
od 33 do 64 stron: 12 EUR
powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>